I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FINANSFORORDNING

af 21. december 1977

vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78f,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1], og

ud fra følgende betragtninger:

Det i fælleserklæringen af 4. marts 1975 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen [2] omhandlede samråd fandt sted i et samrådsudvalg;

Revisionsretten har afgivet en udtalelse om nogle af denne finansforordnings bestemmelser vedrørende regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne; den har desuden meddelt, at den, i betragtning af Rådets og Kommissionens formelle forpligtelse til eventuelt at tage alle forordningens bestemmelser op til fornyet behandling, så snart Revisionsrettens tillægsudtalelse foreligger, ikke modsætter sig finansforordningens anvendelse fra den 1. januar 1978;

traktaten af 22. juli 1975 om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber trådte i kraft den 1. juni 1977; under hensyn til de foretagne ændringer bør der vedtages nye bestemmelser om vedtagelsen af budgettet, om de foranstaltninger, der skal træffes, hvis budgettet endnu ikke er vedtaget ved begyndelsen af et regnskabsår, og om overførsel af bevillinger; for så vidt angår sidstnævnte, er det navnlig nødvendigt, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på egen hånd kan foretage visse overførsler inden for deres sektion;

ved traktaten af 22. juli 1975 oprettedes Revisionsretten, som udøver de beføjelser og den kompetence, som tidligere tilkom Kontrolkommissionen og EKSF's revisor; Revisionsretten bør ligestilles med en institution for så vidt angår opstillingen og gennemførelsen af dens budget; bestemmelserne vedrørende regnskabsaflæggelse og revision af regnskaberne bør tilpasses de nye forhold; det bør imidlertid allerede nu understreges, at disse bestemmelser tages op til fornyet behandling på baggrund af en tillægsudtalelse fra Revisionsretten;

for så vidt angår aktioner, hvis gennemførelse strækker sig over flere år, er det hensigtsmæssigt at sondre mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, samt at de aktioner, for hvilke denne sondring foretages, fastsættes inden for rammerne af budgetproceduren;

definitionen af regningsenheden og de omregningsmetoder, som anvendes mellem denne og medlemsstaternes valutaer, således som de følger af artikel 10 i finansforordning af 25. april 1973 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget, er ikke længere i overensstemmelse med de internationale valutarelationer; i sin beretning af 4. marts 1975 gav Det monetære Udvalg udtryk for, at en regningsenhed baseret på en kurv af Fællesskabets valutaer er den regningsenhed, der i almindelighed svarer bedst til Fællesskabets behov;

i afgørelse 75/250/EØF [3] har Rådet allerede vedtaget en sådan regningsenhed til angivelse af de støttebeløb, der er anført i artikel 42 i Lomé-konventionen AVS-EØF; Kommissionen har ved beslutning nr. 3289/75/EKSF vedtaget den samme regningsenhed for anvendelsen af EKSF-traktaten; samme definition bør vedtages for anvendelsen af EØF-traktaten og Euratom-traktaten;

[1] EFT nr. C 6 af 10. 1. 1977, s. 20.
[2] EFT nr. C 89 af 22. 4. 1975, s. 1.
[3] EFT nr. L 104 af 24. 4. 1975, s. 35.

af hensyn til udviklingen i Fællesskabets aktiviteter er det påkrævet, at kontoplanen fastlægges inden for rammerne af budgetproceduren;

den fuldstændige anvendelse af ordningen om egne indtægter fra 1. januar 1978 kræver en tilpasning af visse bestemmelser vedrørende indbetalingen af disse indtægter;

under hensyn til prisudviklingen siden udarbejdelsen af finansforordningen af 25. april 1973 bør visse beløb tilpasses i overensstemmelse hermed;

de forskellige budgetprocedurer, der gælder for Socialfonden, Regionalfonden og Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, bør harmoniseres; det er vigtigt, at disse procedurer bliver bragt i overensstemmelse med den almindelige ordning; der bør dog fastsættes overgangsbestemmelser, som muliggør en gradvis tilpasning af bestemmelserne for disse fonds til den almindelige ordning;

der bør af hensyn til budgettes overskuelighed dels ske en opdeling af forsknings- og investeringsbevillinger i et særligt kapitel i den sektion af budgettet, som vedrører Kommissionen, dels ske en forenkling af det system, som anvendes ved den funktionelle udformning af disse bevillinger, under hensyn til de allerede indvundne erfaringer på dette område;

Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer udøver sin virksomhed i alle institutioners tjeneste og er således et fælles redskab. Udformningen af og betingelserne for gennemførelsen af budgettet bør derfor forbedres; med henblik herpå bør publikationskontorets bevillinger opføres i et bilag til sektionen vedrørende Kommissionen, således at en særlig post viser summen af disse bevillinger, ligesom det for at undgå en unødig udvidelse af budgettet ikke længere bør fastsættes, at institutionerne skal foretage betalinger til fordel for publikationskontoret —

VEDTAGET FØLGENDE FINANSFORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 1

1. De europæiske Fællesskabers budget, herefter benævnt »budgettet«, er det dokument, der hvert år forud fastlægger Fællesskabernes forudselige indtægter og bevilger deres forudselige udgifter.

I henhold til denne finansforordning omfatter Fællesskabernes udgifter og indtægter:

— Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs administrationsudgifter og dets indtægter;

— Det europæiske økonomiske Fællesskabs udgifter og indtægter;

— de af Det europæiske Atomenergifællesskabs udgifter og indtægter, som kan opføres på budgettet i medfør af Euratom-traktaten og gennemførelsesbestemmelserne hertil, navnlig ydede lån og de hermed forbundne omkostninger, samt tilbagebetalinger af lån og de hermed forbundne omkostninger.

De ovennævnte udgifter omfatter udgifterne ved institutionernes virksomhed.

2. De bevillinger, der opføres på budgettet, gives kun for et enkelt regnskabsår.

Der kan ikke afholdes udgifter eller foretages anvisning for udgifter, der overstiger de givne bevillinger.

3. Bevillingerne til gennemførelse af flerårige aktioner kan omfatte forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger.

Forpligtelsesbevillingerne dækker for det løbende regnskabsår de samlede omkostninger for de retlige forpligtelser, der er indgået i forbindelse med aktioner, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår.

Betalingsbevillingerne dækker — op til det beløb, der er opført på budgettet — de udgifter, der følger af opfyldelsen af de i løbet af regnskabsåret og/eller tidligere regnskabsår indgåede forpligtelser.

Opførelsen på budgettet af bevillinger til flerårige aktioner, der omfatter forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, sker på følgende måde:

a) for så vidt angår forpligtelsesbevillinger: ved i budgetanmærkningerne at opføre:

— forpligtelsesbevillingen for det pågældende regnskabsår,

— de nødvendige årsbeløb for betalingsbevillingerne ifølge en vejledende forfaldsplan.

De beløb, der opføres som forpligtelsesbevillinger under anmærkningerne i budgettet for det pågældende regnskabsår, er bindende for dette regnskabsår;

b) for så vidt angår betalinger, der skal foretages i det løbende regnskabsår: ved opførelse under den pågældende budgetpost.

De flerårige aktioner, for hvilke der sondres mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, fastlægges i forbindelse med budgetproceduren. Undtaget fra dette princip er forsknings- og investeringsbevillinger, for hvilke der gælder særlige bestemmelser.

4. Med forbehold af anvendelsen af stk. 3 kan udgifter ikke bevilges for et tidsrum, der overskrider regnskabsåret, medmindre de falder ind under de særbestemmelser, som er fastlagt i budgettet.

Driftsudgifter i forbindelse med kontrakter, der ifølge lokale sædvaner er indgået for et tidsrum, som overskrider regnskabsåret, falder ikke ind under det foregående afsnits bestemmelser. Disse udgifter konteres på budgettet for det regnskabsår, hvor de er blevet afholdt.

5. Ved uundgåelige, usædvanlige eller uforudsete omstændigheder kan Kommissionen forelægges foreløbige forslag til tillægs- eller ændringsbudget.

For især at gøre det muligt at tilpasse eksisterende foranstaltninger kan Kommissionen endvidere forelægge foreløbige forslag til ændringsbudget, der ikke ændrer det samlede beløb for det årlige budget, ledsaget af de tilsvarende nødvendige udkast til forordning.

Ansøgninger om tillægs- eller ændringsbudget fra Europa-Parlamentet, Rådet, Domstolen eller Revisionsretten fremsendes til budgetmyndigheden af Kommissionen. Den kan vedlægge ansøgningerne en afvigende udtalelse. Disse budgetter forelægges, behandles, fastlægges og vedtages endeligt i samme form og efter samme procedure som det budget, hvis overslag de ændrer. De skal begrundes med henvisning til dette. De kompetente myndigheder behandler disse budgetter under hensyntagen til deres presserende karakter. Ethvert foreløbigt forslag til tillægsbudget skal som hovedregel forelægges for Rådet senest på den dato, der er fastsat for forelæggelse af det foreløbige forslag til næste års budget.

Artikel 2

Bevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 3

1. Med forbehold af artikel 22 opføres alle indtægter og udgifter med deres fulde beløb i budgettet og regnskaberne uden modregning.

De samlede indtægter modsvarer de samlede udgifter med forbehold af anvendelse af artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 6, i afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af mellemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter (1).

For så vidt angår budgetposter med forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger gælder bestemmelsen i foregående afsnit for det beløb, der er opført som betalingsbevillinger.

2. Uanset stk. 1 anvendes alle indtægter, der har et bestemt formål, såsom indtægter fra fonds, tilskud, gaver og legater, til dette formål.

Kommissionen kan modtage ethvert gavetilsagn til fordel for Fællesskaberne, bl.a. fonds, tilskud, gaver og legater.

Ethvert gavetilsagn, der vil kunne medføre nogen form for forpligtelse, kan kun accepteres med Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse; disse udtaler sig senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Såfremt ingen indvendinger er blevet fremsat inden for denne frist, afgør Kommissionen endeligt, om den vil modtage tilbudet.

Artikel 4

Ingen indtægt kan oppebæres og ingen udgift afholdes uden kontering til en artikel i budgettet.

Artikel 5

Regnskabsåret begynder den 1. januar og udløber den 31. december.

Indtægterne i et regnskabsår opføres på regnskabet for dette regnskabsår på grundlag af de i løbet af regnskabsåret oppebårne beløb med undtagelse af de egne indtægter for januar i det følgende regnskabsår, som i medfør af artikel 10, stk. 2, i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 af 19. december 1977, om gennemførelse af afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter (2), kan indbetales forud.

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.
(2) EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 1.

De givne bevillinger kan kun anvendes til dækning af behørigt afholdte og betalte udgifter i det regnskabsår, for hvilket de er bevilget, bortset fra de i artikel 6, 88 og 100 fastsatte undtagelser, samt til dækning af gæld, som er overført fra tidligere regnskabsår, og for hvilken ingen bevillinger er overført. Forpligtelserne bogføres på grundlag af de indtil den 31. december indgåede forpligtelser.

Et regnskabsårs udgifter opføres på grundlag af de udgifter, hvortil betalingsanvisning er kommet finansinspektøren i hænde senest den 31. december, og for hvilke regnskabsføreren har foretaget betaling senest den 15. januar i det følgende år.

Artikel 6

Anvendelsen af bevillingerne sker i henhold til følgende regler:

1. På de budgetposter, hvor der ikke sondres mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger:

   a) kan bevillinger vedrørende vederlag og godtgørelser til institutionernes medlemmer og personale ikke overføres;

   b) kan bevillinger til betalinger, der er forfaldne den 31. december, i henhold til forpligtelser indgået efter den 15. december vedrørende anskaffelse af materiel, vedrørende arbejdsydelser eller varer m.v., samt den del af bevillingerne, hvorover der ikke er disponeret den 31. december, overføres, dog kun til det følgende regnskabsår;

   c) overføres bevillinger til betalinger, der er forfaldne i henhold til forpligtelser indgået mellem den 1. januar og den 31. december, med undtagelse af de efter den 15. december indgåede forpligtelser vedrørende anskaffelse af materiel, arbejdsydelser eller leverancer, automatisk, dog kun til det følgende regnskabsår.

2. På de budgetposter, hvor de sondres mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger:

   a) er forpligtelsesbevillinger, hvorover der ikke er disponeret ved udgangen af det regnskabsår, i hvilket de er opført i budgettet, fortsat disponible det følgende regnskabsår;

   b) overføres betalingsbevillinger, som ikke er anvendt ved udgangen af det regnskabsår, i hvilket de er opført, automatisk, dog kun til det følgende regnskabsår.

3. For så vidt angår de i stk. 1, litra b), omhandlede bevillinger forelægger Kommissionen inden den 1. maj de af Europa-Parlamentet, Rådet, Domstolen, Revisionsretten og Kommissionen selv fremsatte, behørigt begrundede anmodninger om overførsel af bevillinger for Rådet og fremsender dem til Europa-Parlamentet.

   Medmindre Rådet efter udtalelse fra Europa-Parlamentet med kvalificeret flertal har truffet en modsat beslutning inden for en frist på en måned, betragtes disse overførsler af bevillinger som godkendte.

4. De den 31. december ikke anvendte indtægter og uudnyttede bevillinger fra de i artikel 3, stk. 2, nævnte gavetilsagn overføres automatisk.

5. De i stk. 1, litra b), omhandlede bevillinger, som der ikke er disponerede over den 31. december, og hvis overførsel til det følgende regnskabsår er godkendt, bortfalder, hvis der ikke er disponeret over dem og de ikke er anvendt inden udgangen af dette regnskabsår.

6. Bevillingerne til Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, kan undtagelsesvis anvendes til finansiering af projekter, hvortil forpligtelserne ikke oprindeligt var indgået, på de i forordning (EØF) nr. 3171/75 [1] fastsatte vilkår.

7. En fortegnelse over de automatiske overførsler tilstilles Europa-Parlamentet og Rådet til underretning inden den 1. april.

8. Ved gennemførelsen af budgettet opføres anvendelsen af overførte bevillinger særskilt for de enkelte artikler på regnskabet for det løbende regnskabsår.

Artikel 7

Der kan disponeres over de på budgettet opførte bevillinger med virkning fra 1. januar, så snart budgettet er endeligt vedtaget.

[1] EFT nr. L 315 af 5. 12. 1975, s. 1.

Undtaget fra denne bestemmelse er de løbende forvaltningsudgifter, som fra 15. november hvert år kan gøres til genstand for forudgående forpligtelser, der afholdes over det følgende regnskabsårs bevillinger. Disse forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af det indeværende regnskabsårs tilsvarende samlede bevillinger. De kan imidlertid ikke medføre nye udgifter, som i princippet ikke er godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget.

Forskudene i medfør af artikel 96 og 102 til finansiering af udgifter vedrørende EUGFL, garantisektionen, samt fødevarehjælp kan udbetales fra 10. december.

Artikel 8

Såfremt budgettet ikke er endeligt vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, gælder bestemmelserne i artikel 78b i EKSF-traktaten, i artikel 204 i EØF-traktaten og i artikel 178 i Euratom-traktaten for transaktioner vedrørende forpligtelser og betaling af udgifter, der i princippet er godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget.

Forpligtelser kan for hvert kapitel påtages for indtil en fjerdedel af det foregående regnskabsårs samlede bevillinger opført under det pågældende kapitel, forhøjet med en tolvtedel for hver måned, der er gået, uden at grænsen for de i budgetforslaget eller, hvis et sådant ikke findes, i det foreløbige budgetforslag opførte bevillinger dog må overskrides.

Betalinger kan foretages månedligt for hvert kapitel med indtil en tolvtedel af det foregående regnskabsårs samlede bevillinger opført under det pågældende kapitel, uden at dette kan føre til, at Kommissionen månedligt får bevillinger til sin rådighed, der overstiger en tolvtedel af de i budgetforslaget eller, hvis et sådant ikke findes, i det foreløbige budgetforslag opførte bevillinger.

På Kommissionens anmodning og med forbehold af bestemmelserne i foregående stykke kan Rådet med kvalificeret flertal, hvis forvaltningen nødvendiggør det, og efter at have hørt Europa-Parlamentet samtidig bevilge to eller flere foreløbige tolvtedele.

De afgørelser, der vedrører flere foreløbige tolvtedele samt andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, træffes efter fremgangsmåden i artikel 78b, stk. 2, i EKSF-traktaten, artikel 204 i EØF-traktaten og artikel 178, stk. 3, i Euratom-traktaten.

I de i de foregående stykker omhandlede afgørelser fastsættes de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

For så vidt angår forsknings- og investeringsbevillingerne gælder bestemmelserne i artikel 92.

Artikel 9

På foranledning af formanden for Europa-Parlamentet offentliggøres budgettet og tillægs- eller ændringsbudgetterne i deres endeligt vedtagne form i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 10

1. Budgettet udtrykkes i europæiske regningsenheder (ERE).

Den europæiske regningsenhed defineres ved summen af følgende beløb i Fællesskabets medlemsstaters valutaer:

0,828	DM
0,0885	£ sterling
1,15	franske francs
109	lire
0,286	gylden
3,66	belgiske francs
0,14	luxembourgske francs
0,217	danske kroner
0,00759	irske £.

2. Den europæiske regningsenheds værdi udtrykt i en given valuta er lig med summen af de i artikel 1 anførte valutabeløbs modværdier i denne valuta. Værdien fastsættes af Kommissionen på grundlag af dagskurserne på valutamarkederne (1).

De daglige kurser for omregning til de forskellige nationale valutaer foreligger hver dag: de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

3. Omregningen mellem den europæiske regningsenhed og de nationale valutaer foregår i givet fald til dagskursen med forbehold af de i artikel 108, stk. 7, fastsatte særlige bestemmelser.

(1) EFT nr. C 21 af 30. 1. 1976, s. 4.

AFSNIT II

UDFORMNING AF BUDGETTET OG BUDGETTETS STRUKTUR

DEL I

UDFORMNING AF BUDGETTET

Artikel 11

Europa-Parlamentet, Rådet, Domstolen og Revisionsretten opstiller inden den 1. juli hvert år et overslag over deres udgifter og indtægter i det kommende år.

Det økonomiske og sociale Udvalg sender inden den 15. juni Rådet et overslag over sine udgifter og sine indtægter i det kommende år.

Overslagene sendes til Kommissionen og til underretning til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. juli.

Artikel 12

1. I det foreløbige budgetforslag, som Kommissionen forelægger for Rådet senest den 1. september hvert år,

— opstiller den en almindelig oversigt over Fællesskabernes indtægter og

— sammenfatter de i artikel 11 nævnte overslag.

Den fremsender samtidig det foreløbige budgetforslag til Europa-Parlamentet.

2. Kommissionen udarbejder en generel indledning til det foreløbige budgetforslag. Denne indledning indeholder bl.a.:

a) finansielle tabeller for hele budgettet, og

b) for så vidt angår sektionen vedrørende Kommissionen:

— en definition af de politiske målsætninger, der ligger til grund for bevillingsansøgningerne;

— en forklaring på udsving i bevillingerne fra det ene regnskabsår til det andet;

— en detaljeret redegørelse for lånepolitikken.

3. Alle sektionerne i det foreløbige budgetforslag indeholder en indledning udarbejdet af den pågældende institution.

4. Til støtte for det foreløbige budgetforslag forelægges som arbejdsdokument:

a) for så vidt angår personalet:

— for hver personalekategori en oversigt over de i budgettet fastsatte stillinger og det faktiske antal ansatte på datoen for forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag med angivelse af deres fordeling på lønklasser og administrative enheder eller, for så vidt angår Det fælles Forskningscenters anlæg, på større aktivitetsenheder;

— i tilfælde af udsving i antallet af ansatte en begrundelse for dette udsving;

b) for så vidt angår udgifter, der indebærer forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger:

— en tabel, der samler alle forpligtelsesbevillinger og de dertil svarende betalingsbevillinger for det pågældende regnskabsår og de efterfølgende regnskabsår;

c) for så vidt angår tilskudene til organer, der er oprettet i medfør af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, til Forsyningsagenturet og til Europa-skolerne:

— et overslag over indtægter og udgifter, der følger efter en af de pågældende organer udarbejdet begrundelse.

5. Kommissionen føjer endvidere til det foreløbige budgetforslag:

— den i artikel 75 nævnte analyse af den økonomiske forvaltning i det forløbne år og den i artikel 76 nævnte status over Fællesskabernes aktiver og passiver pr. 31. december i det forløbne regnskabsår, samt

— en udtalelse om de øvrige institutioners overslag; denne udtalelse kan indeholde behørigt begrundede afvigende overslag.

6. Kommissionen kan på eget initiativ og i givet fald på anmodning af Europa-Parlamentet, Rådet, Domstolen eller Revisionsretten ved en ændringsskrivelse forelægge forslag til ændring af det foreløbige budgetforslag på grundlag af nye faktorer, som ikke var kendt, da det foreløbige forslag blev opstillet.

Kommissionen skal dog, bortset fra ganske særlige tilfælde, forelægge Rådet en sådan ændringsskrivelse senest tredive dage inden Europa-Parlamentets første behandling af budgetforslaget, og Rådet skal forelægge Europa-Parlamentet denne skrivelse senest 15 dage inden den nævnte første behandling.

Artikel 13

1. Rådet fastlægger budgetforslaget i henhold til den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 78 i EKSF-traktaten, i artikel 203 i EØF-traktaten og i artikel 177 i Euratom-traktaten.

Rådet sender budgetforslaget til Europa-Parlamentet, for hvilket det skal være forelagt senest den 5. oktober. Rådet vedlægger forslaget en begrundelse, der særlig angiver begrundelsen for, at Rådet eventuelt er afveget fra det foreløbige budgetforslag.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på forslagene til tillægs- eller ændringsbudget.

Artikel 14

Budgettet vedtages endeligt i henhold til artikel 78 i EKSF-traktaten, artikel 203 i EØF-traktaten og artikel 177 i Euratom-traktaten.

Den endelige vedtagelse af budgettet medfører forpligtelse for hver medlemsstat til at stille skyldige indbetalinger til rådighed for Kommissionen på de i denne finansforordning fastsatte vilkår.

DEL II

BUDGETTETS STRUKTUR

Artikel 15

1. Budgettet indeholder:

— en generel oversigt over Fællesskabernes indtægter,

— sektioner opdelt i indtægter og udgifter for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten. Det økonomiske og sociale Udvalgs indtægter og udgifter opføres under sektionen vedrørende Rådet og forelægges i form af en oversigt over indtægter og udgifter, opdelt på samme måde som sektionerne i budgettet og underkastet de samme regler.

2. Inden for hver sektion ordnes indtægter og udgifter efter deres art eller deres formål i afsnit, kapitler, artikler og konti.

3. Kontoplanen fastlægges i forbindelse med budgetproceduren for så vidt angår opdelingen af indtægter og udgifter i afsnit, kapitler, artikler og konti.

4. Hver sektion i budgettet kan indeholde et kapitel for formålsbestemte reserver og et kapitel kaldet »reserve til uforudsete udgifter«. Bevillingerne under disse kapitler kan kun anvendes ved overførsel i henhold til den i artikel 21 fastlagte fremgangsmåde.

5. Til sektionen vedrørende Kommissionen føjes som bilag den i artikel 103, stk. 2, nævnte oversigt over indtægter og udgifter i forbindelse med Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer.

Endvidere bilægges budgettet det i artikel 16, punkt 3, nævnte dokument, som giver et overblik over alle lånetransaktionerne.

Artikel 16

Budgettet viser:

1. i den generelle oversigt over indtægterne:
   — overslagene over Fællesskabernes indtægter i det pågældende regnskabsår opdelt i afsnit, kapitler, artikler og konti;
   — indtægterne i det foregående regnskabsår opdelt i afsnit, kapitler, artikler og konti;
   — relevante anmærkninger for hver underinddeling.

2. i sektionen vedrørende hver institution:
   a) for så vidt angår oversigten over indtægterne:
      — hver institutions forventede indtægter i det pågældende regnskabsår opdelt i afsnit, kapitler, artikler og konti ordnet efter decimalsystem;
      — opdelt på samme måde, de på budgettet for det foregående regnskabsår opførte indtægter og de i det sidst afsluttede regnskabsår konstaterede indtægter;
      — relevante anmærkninger for hver indtægtspost;
   b) for så vidt angår oversigten over udgifterne:
      ba) i de forskellige konti, artikler, kapitler og afsnit:
         — de for det pågældende regnskabsår afsatte bevillinger, dvs. betalingsbevillingerne under de konti, for hvilke det er vedtaget at sondre mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger;
         — de for det foregående regnskabsår afsatte bevillinger;
         — de faktiske udgifter i det sidst afsluttede regnskabsår;
      bb) på de budgetposter, hvorunder er afsat bevillinger til gennemførelse af flerårige aktioner, og som omfatter forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger;

      under anmærkningerne en vejledende forfaldsplan for betalingerne vedrørende

det pågældende og de kommende regnskabsår;

bc) relevante anmærkninger for hver underinddeling;

c) for så vidt angår personalet:

— som bilag en stillingsfortegnelse, der fastsætter antallet af stillinger pr. lønklasse inden for hver kategori og tjenestegruppe;

— som bilag til sektionen vedrørende Kommissionen, en stillingsfortegnelse over tjenestemænd ansat ved Det fælles Forskningscenters anlæg samt midlertidigt ansatte, der beklæder en fast stilling, opdelt efter kategori og lønklasse, for så vidt de er ansat inden for rammerne af de givne bevillinger.

Hvad angår det videnskabelige og tekniske personale kan opdelingen dog angives i lønklassegrupper på de i hvert budget fastlagte betingelser. Stillingsfortegnelsen skal angive antallet af højt videnskabeligt eller teknisk kvalificerede ansatte, som får tillagt de særlige fordele, der er fastsat ved de særlige bestemmelser i vedtægten, som gælder for disse tjenestemænd.

Stillingsfortegnelsen udgør for hver institution en ufravigelig grænse; ingen udnævnelser kan finde sted ud over denne grænse.

3. for så vidt angår lånetransaktioner:

a) i sektionen vedrørende Kommissionen:

— de budgetposter, som svarer til transaktionskategorier, der er forsynet med bemærkningen pro memoria (p.m.), så længe der ikke herunder er opstået faktiske udgifter, der skal dækkes af endelige indtægter;

— anmærkninger, der indeholder henvisning til hjemmelen, og eventuelt omfanget af de planlagte transaktioner og den finansielle sikkerhedsstillelse, som Fællesskaberne påtager sig til gennemførelsen af disse transaktioner;

b) i et dokument som bilag til sektionen vedrørende Kommissionen, til orientering:

— løbende kapitaltransaktioner og gældsforvaltning,

— kapitaltransaktioner og gældsforvaltning i det pågældende regnskabsår.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

Budgettet gennemføres i henhold til princippet om adskillelse mellem de anvisningsberettigede og regnskabsførerne.

Forvaltningen af bevillingerne påhviler den anvisningsberettigede, der alene er kompetent til at afholde udgifter, konstatere tilstedeværelsen af udestående fordringer og udstede indtægts- og betalingsordrer.

Indkassering og udbetaling påhviler regnskabsføreren.

Stillingerne som anvisningsberettiget, finansinspektør og regnskabsfører er indbyrdes uforenelige.

Artikel 18

1. Kommissionen gennemfører budgettet i overensstemmelse med denne finansforordning, på eget ansvar og inden for bevillingerne.

2. Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet, Domstolen og Revisionsretten de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem.

3. Med undtagelse af de i artikel 35, 44 og 47 omhandlede tilfælde kan Kommissionen og hver af de øvrige institutioner delegere deres beføjelser på de i deres forretningsordener fastsatte betingelser og inden for de grænser, som de fastlægger i fuldmagtsdokument.

De befuldmægtigede kan kun handle inden for de beføjelser, som udtrykkeligt er overdraget dem.

Fuldmagterne skal bekendtgøres for alle de berørte instanser i henhold til de i artikel 106 fastsatte gennemførelsesbestemmelser.

4. Medmindre andet er fastsat, ligestilles med hensyn til gennemførelsen af denne finansforordning

Revisionsretten og Det økonomiske og sociale Udvalg med Fællesskabernes institutioner.

Artikel 19

Hver institution udnævner en finansinspektør, der har til opgave at kontrollere forpligtelser og anvisninger for alle udgifter og at kontrollere alle indtægter.

Denne tjenestemand kontrollerer de bøger, hvori udgifter og indtægter er opført, om nødvendigt på stedet.

I sit hverv kan finansinspektøren assisteres af en eller flere underordnede finansinspektører.

De særlige regler, der gælder for disse tjenestemænd, og som vedtages inden for de i artikel 106 fastsatte gennemførelsesbestemmelser, fastsættes således, at de sikrer dem fuld uafhængighed i udøvelsen af deres hverv. Foranstaltninger angående deres udnævnelse, avancement, de disciplinære sanktioner eller forflyttelser og forskellige bestemmelser om afbrydelse eller ophør af hvervene skal træffes ved begrundede afgørelser, der sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til underretning.

De pågældende personer og de institutioner, som de hører under, har adgang til at indgive klage for Domstolen.

Artikel 20

I hver institution foretages indkassering af indtægter og betaling af udgifter af en regnskabsfører.

Regnskabsføreren udnævnes af institutionen.

Med forbehold af den i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 fastlagte ordning, og af artikel 48, stk. 2, og artikel 49 i denne finansforordning er regnskabsføreren alene beføjet til at forvalte midler og værdier. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

I dette hverv kan han assisteres af én eller flere underordnede regnskabsførere, der udnævnes på samme måde som regnskabsføreren.

Artikel 21

1. Bevillingerne specificeres på kapitler og artikler.

2. Kommissionen kan foreslå budgetmyndigheden overførsler mellem kapitler inden for hver budgetsektion. Alle forslag om overførsler mellem kapitler, der kommer fra de øvrige institutioner, skal fremsendes til budgetmyndigheden; Kommissionen kan vedlægge disse forslag sin udtalelse.

Bortset fra hastetilfælde træffer Rådet ved forslag om overførsel, der nødvendigt følger af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, afgørelse med kvalificeret flertal inden 6 uger og efter høring af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse så betids, at Rådet har mulighed for at gøre sig bekendt med den og træffe afgørelse inden for den anførte frist. Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes disse forslag om overførsel som godkendt.

Bortset fra hastetilfælde træffer Europa-Parlamentet ved forslag om overførsel, der ikke nødvendigt følger af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, afgørelse inden seks uger og efter høring af Rådet. Rådet afgiver sin udtalelse så betids, at Europa-Parlamentet har mulighed for at gøre sig bekendt med den og træffe afgørelse inden for den anførte frist. Såfremt der ikke er truffet afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes disse forslag om overførsel som godkendt.

Forslagene om overførsel i forbindelse med både de udgifter, der nødvendigt følger af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse, og i forbindelse med de øvrige udgifter betragtes som godkendt, såfremt hverken Rådet eller Europa-Parlamentet har truffet anden afgørelse inden udløbet af en frist på seks uger fra de to institutioners modtagelse af forslagene.

Såfremt Rådet og Europa-Parlamentet i tilfælde af de i foregående afsnit nævnte forslag om overførsel foretager forskellige nedsættelser af beløbet for forslaget om overførselen, betragtes det laveste af de af en af de to institutioner accepterede beløb som godkendt. Såfremt en af de to institutioner afslår princippet i overførselen, kan en sådan ikke foretages.

3. Inden for hver sektion er det Kommissionen, der foretager overførsler mellem artikler inden for hvert kapitel, idet den tager hensyn til, i hvilken udstrækning overførselen er hastende. Hvad angår andre sektioner end Kommissionens regnes denne overførsel for faktisk foretaget, hvis Kommissionen ikke, undtagen i hastende tilfælde, har udtalt sig inden for en frist på seks uger efter datoen for forslagets fremsættelse.

4. Alle forslag om overførsel inden for et kapitel eller mellem kapitler skal påtegnes af finansinspektøren, der attesterer bevillingernes tilstedeværelse.

5. Der kan kun overføres bevillinger til budgetposter, under hvilke der i budgettet er opført en bevilling, eller hvortil der er anført bemærkningen pro memoria (p. m.).

6. Denne artikel gælder kun for bevillinger, der modsvares af indtægter til et bestemt formål i henhold til artikel 3, stk. 2, i det omfang, disse indtægter bevarer deres bestemmelse.

7. Europa-Parlamentet og Rådet kan inden for deres butgetsektion foretage overførsler af bevillinger mellem kapitler og mellem artikler. Kommissionen underrettes om disse overførsler.

8. Kommissionen kan i sin sektion foretage overførsler mellem kapitler inden for afsnittene vedrørende personale- og driftsudgifter. Den underretter budgetmyndigheden to uger inden den foretager disse overførsler.

Artikel 22

1. Uanset artikel 3 kan der fra summen af regninger, fakturaer eller opgørelser, for hvilke der i så tilfælde udstedes en betalingsanvisning for nettobeløbet, trækkes:

a) bøder, der pålægges kontrahenterne;

b) udligning af fejlagtigt betalte beløb, hvilket kan ske gennem forlods fradrag i en ny fastsættelse af samme art, der falder ind under det kapitel, den artikel og det regnskabsår, hvor det for meget betalte er erlagt;

c) værdien af apparater og materiel til videnskabelige og tekniske formål, såvel som værdien af køretøjer, materiel og installationer, der er taget tilbage i henhold til forretningsmæssig sædvane ved køb af nye apparater, køretøjer, materiel og installationer af samme art.

Diskonto, bonus og rabatter fratrukket fakturaer og regninger opføres ikke særskilt på budgettet som indtægt.

2. Uanset artikel 3 kan følgende indtægter anvendes på ny:

a) indtægter ved tilbagebetaling af beløb, der fejlagtigt er betalt over budgetbevillinger;

b) provenuet af varer m.v. og af arbejds- og tjenesteydelser, som leveres til institutioner eller organer, herunder godtgørelser ved tjenesterejser betalt for andre institutioners eller organers regning og refunderet af disse;

c) opkrævede forsikringserstatninger;

d) indtægter ved salg af publikationer og film;

e) refusionsbeløb betalt af medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i protokollen om De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter vedrørende afgifter, der er medregnet i prisen på varer eller ydelser leveret til Fællesskaberne;

f) indtægter fra leverancer, arbejds- og tjenesteydelser udført mod vederlag;

g) provenuet af salg af køretøjer, materiel og installationer, såvel som af apparater og materiel til videnskabelige og tekniske formål, der afhændes i forbindelse med fornyelser.

Genanvendelsen af indtægter skal ske inden udgangen af det regnskabsår, der følger efter det regnskabsår, i hvilket beløbene er blevet inkasseret.

Regnskabsoversigten indeholder interimskonti, der gør det muligt at følge genanvendelserne såvel for indtægter som for udgifter.

3. Uanset artikel 3 kan refusioner fra tredjemand konteres som en formindskelse af udgifterne, såfremt institutionen har foretaget en betaling, for hvilken den juridisk set er debitor over for kreditorerne, men for hvilken hele beløbet eller en del deraf er blevet betalt af institutionen i stedet for af disse tredjemænd.

4. Uanset artikel 3 kan kurstab og -gevinster i forbindelse med pengeoverførsel såvel som aktiv- og passivrenter ved kasseoperationer udlignes. Kun saldoen opføres som indtægt eller udgift.

5. I de i stk. 1, litra c), og stk. 2, litra b), d), f) og g), nævnte tilfælde er genanvendelse og fratrækning kun mulig, hvis de er fastsat i anmærkningerne til budgettet.

DEL II

BUDGETINDTÆGTER OG FORVALTNING AF DE DISPONIBLE BEVILLINGER

Artikel 23

1. Enhver foranstaltning, der kan afføde eller ændre en fordring for Fællesskaberne, skal først gøres til genstand for forslag fra vedkommende anvisningsberettigede. Disse forslag fremsendes til institutionens finansinspektør til påtegning. De skal især indeholde angivelse af indtægtens art, vurderingen heraf og den

budgetmæssige kontering såvel som angivelse af debitor. Finansinspektørens påtegning skal fastslå:

a) konteringens nøjagtighed,

b) forslagets korrekthed og overensstemmelse med gældende bestemmelser, særlig i budgettet og forordningerne såvel som i alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af traktaterne og forordningerne, samt med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning.

Visse løbende indtægter kan i henhold til de i artikel 106 fastsatte gennemførelsesbestemmelser gøres til genstand for foreløbige forslag.

Finansinspektøren kan nægte at give sin påtegning, såfremt de i litra a) og b) anførte betingelser efter hans opfattelse ikke er opfyldt.

Institutionens øverste myndighed kan ved en behørigt begrundet beslutning og på eget ansvar undlade at tage hensyn hertil. Denne beslutning har retskraft; den skal meddeles finansinspektøren til underretning. Hver institutions øverste myndighed meddeler hvert kvartal Revisionsretten alle beslutninger af denne art.

2. For enhver konstateret fordring udfærdiger den kompetente anvisningsberettigede en indtægtsordre, der sammen med bilagene indsendes til forudgående påtegning hos finansinspektøren. Efter dennes påtegning registreres de af regnskabsføreren i overensstemmelse med de i artikel 106 fastsatte gennemførelsesbestemmelser.

Påtegningen skal fastslå:

a) konteringens nøjagtighed;

b) ordrens korrekthed og overensstemmelse med gældende bestemmelser;

c) bilagenes korrekthed;

d) debitorbeskrivelsens nøjagtighed;

e) forfaldsdatoen;

f) overensstemmelsen med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning;

g) inkasseringens nøjagtighed, hvad angår beløb og møntenhed.

Såfremt påtegningen nægtes, finder stk. 1, fjerde afsnit, anvendelse.

Artikel 24

1. Regnskabsføreren har ansvaret for de behørigt udstedte indtægtsordrer.

Han skal overvåge og sikre, at Fællesskabernes indtægter bliver indbetalt på de tidspunkter, der er fastlagt i indtægtsordrerne, og skal sørge for bevarelsen af disses krav.

Regnskabsføreren underretter den anvisningsberettigede og finansinspektøren om de indtægter, der ikke er blevet indbetalt på de fastlagte tidspunkter.

2. Såfremt den anvisningsberettigede afstår fra at indkassere en konstateret fordring, forelægger han i forvejen et forslag om bortfald for finansinspektøren til påtegning og for regnskabsføreren til underretning.

Formålet med finansinspektørens påtegning er at konstatere afkaldets retmæssighed og overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning. Det omtalte forslag registreres af regnskabsføreren.

Såfremt påtegning nægtes, kan institutionens øverste myndighed ved en behørigt begrundet beslutning og på eget ansvar undlade at tage hensyn hertil. Denne beslutning har retskraft; den skal meddeles finansinspektøren til underretning. Hver institutions øverste myndighed meddeler hvert kvartal Revisionsretten alle beslutninger af denne art.

3. Såfremt finansinspektøren konstaterer, at et dokument vedrørende en fordring ikke er blevet udstedt, eller at en fordring ikke er blevet indkasseret, underretter han sin institution herom.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i henhold til gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 25

Ved enhver kontant indbetaling til regnskabsførerens kasse skal der udstedes en kvittering.

Artikel 26

De egne indtægter og de eventuelle bidrag fra medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, i afgørelsen af 21. april 1970, anføres på budgettet i form af et overslag udtrykt i europæiske regningsenheder. De stilles til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77.

Artikel 27

Hvert regnskabsårs saldo, der beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 opføres — alt efter om der er tale om et overskud eller om et underskud — som indtægt eller udgift på budgettet for det følgende regnskabsår i forbindelse med det ændringsbudget, der omhandles i artikel 16, stk. 2, i ovennævnte forordning.

Artikel 28

1. De bidrag, der er fastsat i artikel 4, stk. 6, i afgørelsen af 21. april 1970, indbetales med:

— 7/12 af de på budgettet opførte beløb senest den 31. januar;

— de resterende 5/12 senest den 15. juli.

2. Alle supplerende bidrag eller indbetalinger, som medlemsstaterne skal erlægge i henhold til budgettet, skal opføres på Kommissionens konto (konti) senest 30 dage efter indkaldelsen af bidraget.

3. Indbetalingerne opføres på den konto, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 og undergives betingelserne i artikel 11 i samme forordning.

Artikel 29

Fire gange om året forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om Fællesskabernes finansielle stilling omfattende både indtægter og udgifter. Med disse beretninger følger en detaljeret angivelse af de beløb, der er bibeholdt fra foregående år, samt af enhver ændring, der er sket som følge af vedtagelsen af tillægs- eller ændringsbudgetter.

Artikel 30

De i artikel 4, stk. 2, 3 og 6, i afgørelsen af 21. april 1970 fastsatte bidrag udtrykkes i europæiske regningsenheder. De omregnes til de forskellige nationale valutaer på grundlag af kursen for den europæiske regningsenhed den første hverdag efter den 15. i måneden forud for indbetalingen.

Artikel 31

Kommissionen fremsender kvartalsvis til hver medlemsstat en oversigt over de overførsler, der har fundet sted fra denne medlemsstats valuta til en anden valuta og omvendt.

DEL III

AFHOLDELSE, FASTSÆTTELSE, ANVISNING OG BETALING AF UDGIFTER

1. Forpligtelse til afholdelse af udgifter

Artikel 32

1. Enhver foranstaltning med udgiftsvirkning for budgettet skal først gøres til genstand for forpligtelsesforslag fra den kompetente anvisningsberettigede. Løbende udgifter kan gøres til genstand for en foreløbig forpligtelse.

2. Med forbehold af artikel 96 gælder de beslutninger, Kommissionen træffer i overensstemmelse med de bestemmelser, der bemyndiger den til at yde finansiel støtte fra de forskellige fonds eller tilsvarende aktioner, som forpligtelser til at afholde udgifter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 og 2 fastsættes i henhold til gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106. De skal ud fra de virkelige behov sikre et nøjagtigt regnskab med forpligtelser og anvisninger.

Artikel 33

Forpligtelsesforslagene samt bilagene hertil fremsendes inden for hver institution til finansinspektøren og regnskabsføreren; de angiver særlig formålet, vurderingen og, hvor det er muligt, angivelse af valutaen, den budgetmæssige kontering af udgiften og angivelse af kreditor; de registreres efter påtegning af finansinspektøren i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 34

Finansinspektørens påtegning af forpligtelsesforslagene skal fastslå:

a) konteringens nøjagtighed,

b) bevillingernes tilstedeværelse,

c) udgiftens korrekthed og overensstemmelse med gældende bestemmelser, særlig i budgettet og forordningerne såvel som i alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af traktaterne og forordningerne,

d) anvendelse af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 35

Finansinspektøren kan nægte sin påtegning, såfremt de i artikel 34 anførte betingelser efter hans opfattelse ikke er opfyldt. Enhver nægtelse skal gøres til genstand for en behørigt begrundet skriftlig bemærkning. Denne bekendtgøres den anvisningsberettigede.

Såfremt påtegningen nægtes, og den anvisningsberettigede opretholder sit forslag, forelægges spørgsmålet til afgørelse for den øverste myndighed i den af de i artikel 18, stk. 1 og 2, omhandlede institutioner, som det vedrører.

Bortset fra de tilfælde, hvor der er spørgsmål om bevillingernes tilstedeværelse, kan den nævnte øverste myndighed i hver institution på eget ansvar og ved en behørigt begrundet beslutning undlade at tage hensyn til nægtelsen. Denne beslutning har retskraft; den meddeles finansinspektøren til underretning. Hver institutions øverste myndighed underretter hvert kvartal Revisionretten om alle sådanne beslutninger.

2. Fastsættelse af udgifterne

Artikel 36

Fastsættelsen af en udgift er den handling, hvorved den anvisningsberettigede

— kontrollerer tilstedeværelsen af kreditors adkomst,

— fastslår eller kontrollerer tilstedeværelsen af fordringen og størrelsen heraf,

— kontrollerer fordringens forfaldsbetingelser.

Artikel 37

1. Fastsættelse af en udgift kan kun ske efter fremlæggelse af bilag, der beviser kreditors adkomst og den præsterede ydelse, eller tilstedeværelsen af et dokument, der berettiger betalingen. De i artikel 106 fastsatte gennemførelsesbestemmelser angiver, hvilke bilag der skal vedlægges betalingsordren, og hvilke oplysninger de skal indeholde.

2. Bilagene vedrørende bogføringen og opstillingen af forvaltningsregnskabet og status opbevares i fem år fra datoen for den i artikel 85 nævnte beslutning om decharge for budgettets gennemførelse.

Dog kan bilag vedrørende ikke endeligt afsluttede transaktioner opbevares ud over denne periode.

3. Den anvisningsberettigede, der er beføjet til at fastsætte udgifter, kontrollerer selv disse bilag eller sikrer på eget ansvar, at denne kontrol er blevet foretaget.

Artikel 38

Vederlag og godtgørelser afregnes i overensstemmelse med de samlede oversigter, der udarbejdes af personaleafdelingen, med undtagelse af de tilfælde hvor en individuel fastsættelse er nødvendig.

3. Anvisning af udgifter til betaling

Artikel 39

Anvisningen er den handling, hvorved den anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren ordre til at betale en udgift, som han har fastsat.

Artikel 40

Betalingsordren skal angive:

— det regnskabsår, under hvilket udgiften opføres,

— artiklen i budgettet og eventuelt enhver anden fornøden underopdeling,

— det beløb, der skal betales, med tal og med bogstaver samt med angivelse af valutaen,

— modtagerens navn og adresse,

— formålet med udgiften,

— og så vidt muligt, betalingsformen.

Betalingsordren skal dateres og underskrives af den anvisningsberettigede.

Artikel 41

Betalingsordren vedlægges de originale bilag, som bestemmes ved de i artikel 106 foreskrevne gennemførelsesbestemmelser. Disse bilag indeholder eller ledsages af et bevis for nøjagtigheden af de beløb, der skal betales, leverancernes modtagelse, udførelsen af tjenesteydelsen, samt i givet fald formuegodernes opførelse på de i artikel 59 omhandlede fortegnelser.

Betalingsordren skal udvise numre på de tilsvarende forpligtelsespåtegninger. Kopier af bilagene, hvis overensstemmelse med originalerne er attesteret af den anvisningsberettigede, kan eventuelt gælde som originaler.

Artikel 42

I tilfælde af acontobetaling ledsages den første betalingsordre af bilag, der viser kreditors adkomst til acontobetalingen. De senere betalingsordrer skal henvise til de allerede fremlagte bilag såvel som til referencerne i den første betalingsordre.

Den anvisningsberettigede kan yde personalet forskud, hvis vedtægten eller en forordningsbestemmelse udtrykkeligt hjemler dette.

Den anvisningsberettigede kan tillade et forskud til dækning af udlæg, som en tjenestemand eller ansat skal foretage for sin institution. Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke fastsættes i henhold til gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Bortset fra de i artikel 49 omhandlede forskudsforvaltninger kan intet forskud udbetales, der ikke først er blevet påtegnet af finansinspektøren.

Artikel 43

Betalingsordrerne sendes til forudgående påtegning hos finansinspektøren.

Denne forudgående påtegning skal fastslå:

a) betalingsordrens korrekte udstedelse,

b) betalingsordrens overensstemmelse med udgiftsforpligtelsen og beløbets nøjagtighed,

c) konteringens nøjagtighed,

d) bevillingernes tilstedeværelse,

e) bilagenes korrekthed,

f) modtagerbeskrivelsens rigtighed.

Artikel 44

Såfremt påtegningen nægtes, finder artikel 35 anvendelse.

Artikel 45

Efter påtegning fremsendes den originale betalingsordre samt bilagene til regnskabsføreren.

4. Betaling af udgifter

Artikel 46

Betalingen er den endelige handling, der frigør institutionen for dens forpligtelser over for kreditorerne.

Betaling af udgifterne sikres af regnskabsføreren inden for rammerne af de disponible midler.

I tilfælde af en materiel fejl, af protest mod den frigørende kvitterings gyldighed eller af tilsidesættelse af de i denne finansforordning foreskrevne former skal regnskabsføreren suspendere betalingerne.

Artikel 47

I tilfælde af suspension af betalingerne anfører regnskabsføreren grundene til denne suspension i en skriftlig erklæring, der omgående tilsendes den anvisningsberettigede samt finansinspektøren til dennes underretning.

Med undtagelse af tilfælde af protester mod den frigørende kvitterings gyldighed kan den anvisningsberettigede forelægge sagen for den af institutionen på de i dens forretningsorden fastlagte betingelser udpegede myndighed. Denne kan på eget ansvar skriftligt forlange, at betalingen foretages.

Artikel 48

Betalingerne finder i princippet sted gennem en bankkonto eller en postgirokonto.

Betingelserne for åbning og funktion af samt rådighed over disse konti fastlægges ved de i artikel 106 foreskrevne gennemførelsesbestemmelser. I disse bestemmelser skal det særlig fastsættes, hvilke udgifter der altid skal betales med check eller ved post- eller bankoverførsel, samt at checks og post- eller bankoverførsler skal underskrives af to behørigt beføjede ansatte i fællesskab, hvoraf den ene skal være regnskabsføreren, en underordnet regnskabsfører eller en forskudsbestyrer.

5. Forskudsforvaltning

Artikel 49

Med henblik på betaling af visse udgiftskategorier kan der oprettes forskudsforvaltninger i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

I gennemførelsesbestemmelserne fastsættes særlig:

— måden, hvorpå forskudsbestyrerne udnævnes,

— hver udgifts art og maksimumsbeløb,

— maksimumsbeløbet for de forskud, der kan bevilges,

— fristerne for fremlæggelse af bilag,

— det ansvar, der påhviler forskudsbestyrerne.

AFSNIT IV

INDGÅELSE AF KONTRAKTER, FORTEGNELSER OG REGNSKAB

DEL I

LEVERANCE-, ARBEJDS- OG TJENESTEKONTRAKTER, LEJE

Artikel 50

1. Aftaler om køb og leje af varer m.v., om løsøre og materiel og om tjeneste- eller arbejdsydelser skal indgås ved skriftlige aftaler. De indgås ved bundet udbud eller frit udbud.

Dog kan der indgås underhåndsaftale i de i artikel 52 omhandlede tilfælde.

Anskaffelse kan finde sted efter regning eller faktura i de i artikel 57 fastsatte tilfælde.

2. Indkaldelse af tilbud offentliggøres som hovedregel i alle medlemsstaterne og om nødvendigt i tredjelande, hvor det er foreneligt med industriudviklingen i Fællesskaberne. Deres offentliggørelse kan dog begrænses, såfremt der for visse ydelser på grund af deres art eller pris ikke generelt kan indkaldes tilbud.

Artikel 51

1. Bundet udbud er en administrativ procedure, der går forud for indgåelsen af en aftale efter indkaldelse af tilbud. Ved denne opnås, at retten til endelig tildeling af en ordre offentligt overdrages til den tilbudsgiver, der har afgivet det laveste af de behørigt indgivne, sammenlignelige og med udbudsbetingelserne overensstemmende bud, efter den beføjede anvisningsberettigedes godkendelse. Bundet udbud betegnes som offentligt, når enhver kan afgive bud; det betegnes som begrænset, når kun en bestemt kreds, som man har besluttet at rette henvendelse til på grund af deres specielle kvalifikationer, har adgang til at afgive bud.

2. Ved en kontrakt indgået ved frit udbud forstås en kontrakt der indgås mellem parterne, efter at der er foretaget indkaldelse af tilbud. I dette tilfælde kan det bud, der skønnes mest fordelagtigt, henset til ydelsernes pris, driftsomkostningerne derved, deres tekniske værdi, den tid, det vil tage at udføre dem, samt de professionelle og finansielle garantier, som den enkelte kandidat yder, frit vælges.

Frit udbud betegnes som offentligt, når det hviler på en generel indkaldelse af tilbud; det kaldes begrænset, når det kun henvender sig til kandidater, som man har besluttet at rette henvendelse til på grund af deres specielle kvalifikationer.

3. Proceduren ved såvel bundet udbud som frit udbud er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 52

Der kan indgås underhåndsaftale:

a) såfremt ordrebeløbet ikke overstiger 6 500 europæiske regningsenheder for køb og leje af varer m.v. og af løsøre og materiel samt for tjeneste- eller arbejdsydelser, idet den pågældende institution i forbindelse hermed så vidt muligt og med alle egnede midler skal skabe konkurrence mellem de leverandører, eller entreprenører, som vil kunne præstere den ydelse, der skal være genstand for aftalen;

b) såfremt køb og leje af varer m.v. og af løsøre og materiel samt tjeneste- eller arbejdsydelser i påtrængende hastetilfælde ikke kan afvente den tid, det tager at foretage et udbud som omtalt i artikel 51;

c) såfremt udbudene har været forgæves eller har ført til uacceptable priser;

d) såfremt ydelsen på grund af tekniske nødvendigheder eller faktiske eller retlige forhold kun kan leveres af en bestemt leverandør eller entreprenør;

e) ved tillægskontrakter om varer m.v. og om tjeneste- eller arbejdsydelser, der af tekniske grunde ikke kan adskilles fra hovedkontrakten.

Artikel 53

Ved Fællesskabernes indgåelse af kontrakter kan der ikke finde forskelsbehandling sted mellem medlemsstaternes statsborgere på grund af deres nationalitet.

Artikel 54

Aftaler, der overstiger 18 000 europæiske regningsenheder, skal inden for hver institution, inden den anvisningsberettigede træffer sin beslutning, gøres til genstand for udtalelse fra et rådgivende udvalg ved-

rørende indkøb og aftaler, hvis procedure fastlægges efter gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 55

Det i artikel 54 omhandlede rådgivende udvalg skal mindst omfatte en repræsentant for generaladministrationen, en repræsentant for finansafdelingen og en repræsentant for den juridiske afdeling; en repræsentant for finansinspektøren deltager som observatør.

Udvalget udtaler sig om den anvendte procedures lovmæssighed, om valget af leverandøren og i al almindelighed om de betingelser, der er fastlagt for indgåelse af kontrakten.

Ethvert andet problem i forbindelse med det i nærværende afsnit behandlede emne kan forelægges udvalget til udtalelse.

Artikel 56

Til sikkerhed for gennemførelsen af kontrakterne kan man i garantiklausulerne forlange, at leverandørerne eller entreprenørerne på forhånd stille kaution i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Kautionsbeløbet fastlægges:

— i henhold til de sædvanlige forretningsbetingelser for kontrakter om varer m.v.,

— i henhold til de særlige udbudsbetingelser for entreprisekontrakter.

For arbejdsydelser, hvis pris overstiger 200 000 europæiske regningsenheder, er sikkerhedsstillelse obligatorisk. En kaution kan tilbageholdes indtil den endelige overtagelse.

Såfremt kontrakten ikke gennemføres, eller der sker en forsinkelse i gennemførelsen, bliver institutionen godtgjort for al skade, rente og omkostning, svarende til en passende skadeserstatning, særlig ved at den trækker beløbet fra sikkerhedsstillelsen, hvad enten denne er indbetalt direkte af leverandøren eller entreprenøren eller af en tredjemand.

Artikel 57

Der kan handles efter regning eller faktura, når den anslåede pris for varerne m.v. eller for arbejds- eller tjenesteydelserne ikke overstiger 300 europæiske regningsenheder. Denne grænse udvides til 750 europæiske regningsenheder for de udgifter, der skal afholdes uden for institutionens foreløbige arbejdssteder.

Artikel 58

Ved indgåelse af de i denne finansforordning omtalte kontrakter skal hver institution følge de bestemmelser vedrørende offentlige arbejder, der er vedtaget af Rådet i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

DEL II

FORTEGNELSER OVER LØSØRE OG FAST EJENDOM

Artikel 59

I overensstemmelse med de af Kommissionen vedtagne forskrifter føres løbende fortegnelser over løsøre og fast ejendom, der udgør Fællesskabernes formue. På disse fortegnelser opføres kun løsøre, hvis værdi overstiger et beløb, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Hver institution lader sine egne tjenestegrene kontrollere, at fortegnelserne er korrekte.

Artikel 60

Salg af løsøre offentliggøres på passende måde i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Bortset fra de tilfælde, hvor sådant salg sker ved offentligt bundet udbud, kan institutionernes tjenestemænd eller andre ansatte ikke købe løsøre, der sælges af disse institutioner.

Artikel 61

Ved overdragelse, kassering, udleje og forsvinden ved tab, tyveri eller af en hvilken som helst anden grund af ejendele, der er opført på fortegnelserne, udarbejder den anvisningsberettigede en erklæring eller en rapport, der forsynes med finansinspektørens påtegning.

Erklæringen eller rapporten skal særlig fastlægge den eventuelle erstatningspligt for en af Fællesskabernes tjenestemænd eller ansatte eller for enhver anden person.

Når fast ejendom eller større anlæg stilles til rådighed uden vederlag, skal der oprettes kontrakter, som skal påtegnes af finansinspektøren, og som årligt skal meddeles Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag.

Artikel 62

Al anskaffelse af løsøre eller fast ejendom, således som defineret i artikel 59, skal inden betalingen opføres på de løbende fortegnelser.

Bemærkning om denne opførelse sættes på fakturaen eller et bilagt dokument udfærdiget med henblik på betaling af udgiften.

DEL III

REGNSKAB

Artikel 63

Regnskabet føres i europæiske regningsenheder pr. kalenderår efter den såkaldte dobbelt bogholderimetode. Det udviser alle regnskabsårets indtægter og udgifter. Det støttes af bilag. Forvaltningsregnskabet og status udtrykkes i europæiske regningsenheder.

Artikel 64

Posteringerne angående budgetregnskabet og regnskabet over forpligtelser og indtægtsordrer sker i overensstemmelse med en regnskabsoversigt, hvis kontoplan i klasser tydeligt adskiller statuskonti og budgettets indtægts- og udgiftskonti.

De skal muliggøre opstilling af en almindelig månedsbalance såvel som en opgørelse pr. kapitel og artikel af indtægter og udgifter på budgettet, som fremsendes til finansinspektøren.

Artikel 65

Med undtagelse af de i artikel 96 og 102 omhandlede forskud indføres alle forskud på en versurkonto og afvikles senest i løbet af det efter betalingen af dette forskud følgende regnskabsår, bortset fra forskud af permanent karakter, der tages op til fornyet behandling med mellemrum.

Dog afvikles de i artikel 42, stk. 3, omtalte forskud som hovedregel senest seks uger efter gennemførelsen af den foranstaltning, hvortil de er bevilget.

Artikel 66

De nærmere betingelser for udarbejdelsen og funktionen af regnskabsoversigten fastsættes ved gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 67

Regnskabet afsluttes ved udgangen af regnskabsåret med henblik på udarbejdelsen af Fællesskabernes status og forvaltningsregnskab, som foreskrevet i afsnit VI. Forvaltningsregnskabet skal forelægges for finansinspektøren.

AFSNIT V

DE ANVISNINGSBERETTIGEDES, FINANSINSPEKTØRERNES, REGNSKABSFØRERNES OG FORSKUDSBESTYRERNES ANSVAR

Artikel 68

Enhver anvisningsberettiget pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar, såfremt han konstaterer tilstedeværelsen af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, afholder en udgift eller underskriver en betalingsordre uden at gøre det i overensstemmelse med denne finansforordning og med dens gennemførelsesbestemmelser. Det samme er tilfældet, såfremt han undlader at udarbejde et dokument vedrørende en fordring, eller hvis han uden begrundelse undlader at udstede eller uberettiget forsinker udstedelsen af indtægtsordrer.

Artikel 69

Enhver finansinspektør pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar for de handlinger, han foretager under udførelsen af sit hverv, særlig såfremt han giver påtegning i tilfælde af en overskridelse af budgetbevillingerne.

Artikel 70

1. Alle regnskabsførere og alle underordnede regnskabsførere pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar for de betalinger, de foretager uden at overholde artikel 46, stk. 3.

De er disciplinært og økonomisk ansvarlige for ethvert tab eller enhver ødelæggelse af de midler, værdier og dokumenter, der er dem betroet, hvis dette tab eller denne ødelæggelse kan tilregnes dem som forsætligt eller groft uagtsomt.

På samme betingelser er de ansvarlige for den korrekte udførelse af de ordrer, de modtager om anvendelse og forvaltning af bank- og postgirokonti, særlig:

a) såfremt de betalinger eller indkasseringer, de foretager, ikke svarer til det beløb, der er anført på indtægts- eller betalingsordrerne;

b) såfremt de betaler til andre modtagere end de berettigede.

2. Enhver forskudsbestyrer pådrager sig disciplinært og eventuelt økonomisk ansvar:

a) såfremt han ikke med formelt korrekte bilag kan begrunde de betalinger, han foretager;

b) såfremt han betaler til andre modtagere end de berettigede.

Han er disciplinært og økonomisk ansvarlig for ethvert tab eller enhver ødelæggelse af de midler, værdier og dokumenter, der er ham betroet, hvis dette tab eller denne ødelæggelse kan tilregnes ham som forsætligt eller groft uagtsomt.

3. Regnskabsføreren, de underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrerne skal forsikre sig mod den risiko, de løber i henhold til denne artikel.

Institutionen dækker de medgående forsikringsudgifter i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Der ydes en særlig godtgørelse til de tjenestemænd, der beklæder en post som regnskabsfører, underordnet regnskabsfører eller forskudsbestyrer. De til denne godtgørelse svarende beløb krediteres hver måned en særlig konto åbnet af institutionen i hver af disse ansattes navn for at oprette en garantifond, der skal dække et eventuelt kasse- eller bankunderskud, som den pågældende ville være ansvarlig for, hvis disse underskud ikke dækkes af forsikringsselskabernes erstatningsbeløb.

Kreditsaldoen på disse garantikonti udbetales til de pågældende på det tidspunkt, hvor de forlader deres hverv som regnskabsfører, underordnet regnskabsfører eller forskudsbestyrer.

4. I de i artikel 106 omhandlede gennemførelsesbestemmelser fastlægges det hvilke kategorier af tjenestemænd eller ansatte, der kan udnævnes til regnskabsførere eller forskudsbestyrere.

Artikel 71

De anvisningsberettigede, finansinspektørerne, regnskabsførerne, de underordnede regnskabsførere og forskudsbestyrerne kan pådrage sig økonomisk og disciplinært ansvar ifølge de betingelser, der er fastlagt i artikel 22 og artikel 86—89 i Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber.

Artikel 72

Hver institution har en frist på to år efter aflæggelsen af forvaltningsregnskabet til at træffe afgørelse om at give regnskabsførerne decharge for deres dermed forbundne transaktioner.

AFSNIT VI

REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REVISION AF REGNSKABERNE

Artikel 73

Kommissionen udarbejder senest til den 1. juni i det efterfølgende år et forvaltningsregnskab for Fællesskaberne; dette forvaltningsregnskab omfatter følgende dokumenter, opdelt i henhold til kontoplanen:

1. en indtægtsopstilling omfattende:
   - — overslag over regnskabsårets indtægter,
   - — ændringer i indtægtsoverslagene som følge af tillægs- eller ændringsbudgetter,
   - — de i løbet af regnskabsåret oppebårne indtægter,
   - — udestående fordringer fra det foregående regnskabsår,
   - — de i løbet af regnskabsåret konstaterede fordringer,
   - — udestående beløb ved afslutningen af regnskabsåret.

   I givet fald føjes der til denne opstilling en oversigt over saldi og bruttobeløb for de i artikel 22, stk. 2, omhandlede transaktioner;

2. opstillinger over udviklingen i regnskabsårets bevillinger, der med en sondring mellem forpligtelsbevillinger, betalingsbevillinger og ikke-opdelte bevillinger, udviser:
   - — de oprindelige bevillinger,
   - — ændringer ved tillægs- eller ændringsbudgetter,
   - — ændringer i bevillinger ved overførsler,
   - — regnskabsårets endelige bevillinger,
   - — bevillinger, som bibeholdes eller overføres i medfør af artikel 6;

3. udgiftsopstillinger over udnyttelsen af regnskabsårets bevillinger, som med en sondring mellem forpligtelsesbevillinger, betalingsbevillinger og ikke-opdelte bevillinger udviser:
   - — de for regnskabsåret indgåede forpligtelser,
   - — de for regnskabsåret foretagne betalinger,

— opgørelsen af regnskabsårets forpligtelser og en beregning af de beløb, som endnu ikke er betalt ved regnskabsårets afslutning,

— de forpligtelsesbevillinger, der bibeholdes dels i medfør af artikel 88, dels i medfør af budgetmyndighedens afgørelse i henhold til artikel 6,

— de i medfør af artikel 6 overførte betalingsbevillinger,

— de i medfør af artikel 6 overførte ikke-opdelte bevillinger,

— de bevillinger, der bortfalder.

I givet fald føjes der til denne opstilling en oversigt over saldi og bruttobeløb for de i artikel 22, stk. 2, omhandlede transaktioner;

4. opstillinger over udnyttelsen af de til rådighed stående bevillinger fra tidligere regnskabsår, der udviser:

— de bibeholdte eller overførte bevillinger med en sondring mellem forpligtelsesbevillinger, betalingsbevillinger og ikke-opdelte bevillinger,

— forpligtelser indgået vedrørende disponible forpligtelsesbevillinger,

— betalinger afholdt over overførte betalingsbevillinger og overførte ikke-opdelte bevillinger,

— opgørelse af de beløb, som ved afslutningen af det foregående regnskabsår ikke var betalt, og beregning af de beløb, som ved afslutningen af det indeværende regnskabsår ikke var betalt,

— uudnyttede beløb, som bibeholdes til det følgende regnskabsår,

— beløb, der bortfalder med en sondring mellem forpligtelsesbevillinger, betalingsbevillinger og ikke-opdelte bevillinger;

5. som bilag et dokument, der viser kapitaltransaktioner og gældsforvaltning udvisende:

— summen af de bevilgede udlån,

— summen af de foretagne afdrag på de optagne lån og udgifterne ved lånene,

— summen af lånoptagelserne,

— summen af afdragene på og renterne af udlånene.

Artikel 74

Hver af institutionerne tilsender senest den 1. april Kommissionen de oplysninger, den har brug for til at opstille forvaltningsregnskabet og status, samt et bidrag til den i artikel 75 omtalte analyse af den økonomiske forvaltning.

Artikel 75

Forvaltningsregnskabet indledes med en analyse af den økonomiske forvaltning i det pågældende år. Det omfatter samtlige indtægts- og udgiftsposter vedrørende det forløbne regnskabsår for hver institution. Det forelægges i samme form og med samme opdelinger som budgettet.

Artikel 76

Kommissionen udarbejder inden for den i artikel 73 foreskrevne frist en status over Fællesskabernes aktiver og passiver pr. 31. december i det forløbne regnskabsår. Den vedlægger en pr. samme dato udarbejdet oversigt, der viser kassebevægelserne og kontienes saldi.

Artikel 77

Kommissionen sender senest den 1. juni forvaltningsregnskabet, analysen af den økonomiske forvaltning og status til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

Artikel 78

Revisionsretten og dens medlemmer kan i forbindelse med dens opgaver bistås af ansatte i Revisionsretten.

Opgaver, som overdrages de ansatte i medfør heraf, skal defineres særligt og begrænses til det tidsrum, der er nødvendigt til deres udførelse. Der skal af Revisionsretten selv eller af et af dens medlemmer gives de myndigheder, hvor den udpegede ansatte skal udføre sine arbejder, meddelelse om disse opgaver.

Artikel 79

Hver institution fremsender kvartalsvis, senest i den måned, der følger efter kvartalets afslutning, og for så vidt angår fjerde kvartal senest i den måned, som følger efter regnskabsårets afslutning, til Revisionsretten bilagene til posteringerne på regnskabet, særlig de dokumenter og beviser, der angår den nøje overholdelse af budgettets gennemførelsesbestemmelser, og som vedrører indgåelse af forpligtelser for og betaling af udgifter samt fastlæggelse og indkassering af indtægter, med forbehold af anvendelse af artikel 19 i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 og med forbehold af artikel 80 i denne finansforordning. Revisionsretten kan rette forespørgsler til hver af institutionerne om de ovennævnte bilag.

Artikel 80

Revisionsrettens revision foretages på grundlag af regnskabsbilagene og om fornødent ved undersøgelser på stedet. Dens formål er at fastslå indtægternes og udgifternes lovlighed og korrekthed i forhold til bestemmelserne i traktaterne, budgettet, finansforordningerne og alle retsakter, der vedtages til gennemførelse af traktaterne, samt at sikre sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

I udførelsen af sit hverv kan Revisionsretten på de i artikel 82 fastsatte betingelser gøre sig bekendt med alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning i de administrative organer, som er undergivet dens kontrol; den har ret til at indhente oplysninger hos enhver ansat, der har ansvaret for en indtægt eller en udgift, og til at benytte alle de muligheder for kontrol, som de nævnte administrative organer har fået tildelt.

Med henblik på at indhente alle de oplysninger, som Revisionsretten behøver til at udføre det hverv, der er den betroet ved traktaterne eller gennemførelsesbestemmelserne hertil, kan den på forlangende være repræsenteret ved de foranstaltninger, som Kommissionen gennemfører i henhold til artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 og til artikel 18 og 19 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77. Denne bestemmelse gælder ligeledes for kontrol af alle af Fællesskaberne skabte fonde.

Artikel 81

Revisionsretten drager omsorg for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes i kassen, kontrolleres ved gennemsyn af de af depositarerne undertegnede beviser eller af rapporter over kasse- eller værdipapirbeholdningen. Den kan selv foretage sådan kontrol.

Artikel 82

Kommissionen og de øvrige institutioner yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som den mener at have brug for til udførelsen af sit hverv, og særlig alle de oplysninger, de råder over som følge af den kontrol, de har udført i henhold til fællesskabsbestemmelserne over for de administrationer, som varetager forvaltningen af fællesskabsfinanserne, og som afholder udgifter for fællesskabernes regning. De stiller særlig til Revisionsrettens disposition alle bilag vedrørende indgåelsen og gennemførelsen af aftaler og alle regnskaber over penge og materiale, alle regnskabsbilag, såvel som de tilsvarende administrative dokumenter, enhver dokumentation af indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle administrationens organisationsplaner, som Revisionsretten mener at have brug for, når den på grundlag af bilag eller på stedet skal revidere forvaltningsregnskaber.

Med henblik herpå har de ansatte, der underkastes Revisionsrettens revision, særlig pligt til:

a) at åbne deres kasse og fremvise penge, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de ligger inde med, såvel som alle bøger og andre dokumenter, der har tilknytning dertil;

b) at fremvise korrespondance eller alle andre dokumenter, der er nødvendige til den fuldstændige udførelse af den i artikel 80, stk. 1, omhandlede revision.

De i litra b) omtalte oplysninger kan kun forlanges af Revisionsretten.

Revisionsretten er beføjet til at revidere de dokumenter, der har med Fællesskabernes indtægter og udgifter at gøre, og som opbevares i institutionernes tjenestegrene, og i særdeleshed i de tjenestegrene, der har ansvaret for beslutninger vedrørende disse indtægter og udgifter.

Kontrollen af indtægternes og udgifternes lovlighed og korrekthed og af den økonomiske forvaltnings forsvarlighed omfatter også den anvendelse, som organer, der ikke hører under institutionerne, gør af de fællesskabsmidler, de har modtaget som tilskud.

Ydelse af tilskud til organer, der ikke hører under institutionerne, er betinget af, at disse accepterer at lade Revisionsretten kontrollere anvendelsen af tilskudsbeløbene.

Artikel 83

1. Senest den 15. juli sender Revisionsretten Kommissionen og de berørte institutioner de bemærkninger, den mener bør anføres i den i artikel 78f i EKSF-traktaten, artikel 206a i EØF-traktaten og i artikel 180a i Euratom-traktaten foreskrevne beretning. Alle institutioner sender deres svar til Revisionsretten senest den 31. oktober. Alle andre institutioner end Kommissionen sender samtidig deres svar til denne.

2. Med Revisionsrettens årlige beretning følger en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

3. Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på anmodning af en af Fællesskabernes institutioner afgive udtalelser.

Artikel 84

Senest den 30. november sender Revisionsretten de myndigheder, der skal meddele decharge, samt de

øvrige institutioner sin årlige beretning ledsaget af svarene, og sørger for offentliggørelse heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 85

Inden den 30. april i det følgende år skal Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, give Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse. Hvis denne dato ikke kan overholdes, underretter Europa-Parlamentet eller Rådet Kommissionen om grundene til, at denne beslutning har måttet udsættes.

Finansinspektøren tager hensyn til antegnelserne i beslutningerne om decharge.

Institutionerne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at tage de antegnelser til følge, der er anført i beslutningerne om decharge. På anmodning af Europa-Parlamentet eller Rådet skal de afgive rapport om de foranstaltninger, der er truffet som følge af disse antegnelser, særlig med hensyn til de instruktioner, de har givet de tjenestegrene, som medvirker ved gennemførelsen af budgettet. Disse rapporter fremsendes ligeledes til Revisionsretten.

Med forbehold af stk. 3, andet punktum, skal institutionerne i et bilag til forvaltningsregnskabet for det følgende regnskabsår afgive beretning om de foranstaltninger, der er truffet som følge af antegnelserne i beslutningerne om decharge.

AFSNIT VII

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR FORSKNINGS- OG INVESTERINGSBEVILLINGER

Artikel 86

Afsnit I — VI og XI finder anvendelse på de forsknings- og investeringsbevillinger, der er opført under det i artikel 87 omhandlede særlige kapitel samt på de i artikel 90 omhandlede finansplaner, for så vidt der ikke findes afvigende bestemmelser, og i det omfang de ikke er uforenelige med særbestemmelserne i dette afsnit.

Artikel 87

Bevillingerne i forbindelse med forsknings- og investeringsvirksomhed opføres under et særligt kapitel i sektionen vedrørende Kommissionen.

Dette kapitel omfatter bevillinger til gennemførelse af følgende delprogrammer inden for forskning og investering:

a) direkte aktioner, som består i forskningsprogrammer, der udføres i de fire forskningsinstitutter under det fælles forskningscenter, og som principielt fuldt ud finansieres over Fællesskabernes almindelige budget,

b) indirekte aktioner, som består i programmer, der gennemføres på grundlag af kontrakter med tredjemand, og som i princippet delvis finansieres over Fællesskabernes almindelige budget;

c) samordnede aktioner, som består i bestræbelser på fællesskabsplan for at samordne individuel national forskningsvirksomhed, og med hensyn til hvilken Fællesskabernes almindelige budget kun bærer udgifter af administrativ karakter.

Det omfatter desuden bevillinger svarende til anden virksomhed, især ydelser for tredjemands regning.

Artikel 88

1. Et samlet, flerårigt beløb, kaldet tranche, stilles til rådighed for hver af de i artikel 87 omhandlede aktioner, som svarer til et delprogram inden for forskning og investering som fastlagt af Rådet i programafgørelser eller lignende afgørelser.

Tranchen repræsenterer i budgetform det samlede beløb for hver tildeling pr. delprogram inden for forskning og investering, under hensyntagen til eventuelle finansielle reserver, medmindre Rådets fastlæggelse af delprogrammet i programafgørelserne eller lignende afgørelser omfatter flere trin, der hver udgør et samlet hele.

2. De beløb til forsknings- og investeringsudgifter, der årligt bevilges på budgettet, omfatter forpligtelses- og betalingsbevillinger.

3. De forpligtelsesbevillinger, der afsættes inden for de enkelte trancher, er bestemt til fuldt ud at dække de retlige forpligtelser, Kommissionen kan indgå.

De udgør den øverste grænse for de udgifter, som Kommissionen i løbet af det pågældende regnskabsår kan afholde til gennemførelse af de tilsvarende delprogrammer.

Uanset artikel 6, stk. 2, litra a), forbliver forpligtelsesbevillingerne gyldige, indtil de ophæves i overensstemmelse med budgetprocedurens regler.

4. Betalingsbevillingerne udgør den øverste grænse for de udgifter, som kan betales eller anvises i hvert regnskabsår til dækning af de forpligtelser, der er indgået i løbet af regnskabsåret eller i løbet af tidligere regnskabsår.

Betalingsbevillinger, som ikke er anvendt ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført, overføres automatisk, men kun til det følgende regnskabsår.

Artikel 89

Kontoplanen for det i artikel 87 omhandlede særlige kapitel opstilles for artiklers og kontis vedkommende efter udgifternes bestemmelse, således som denne fremkommer ved gennemførelsen af delprogrammerne inden for forskning og investering eller af de øvrige i nævnte artikel omhandlede former for virksomhed.

Inden for kontiene inddeles udgifterne yderligere efter deres art i underkonti.

I bilaget til denne finansforordning findes et skema over den i første stykke omhandlede kontoplan. Dette skema er bindende i alle sine principper, særlig med hensyn til inddelingen i artikler, og det er vejledende hvad angår inddelingen i konti og underkonti.

Artikel 90

1. Ud over de i artikel 12 nævnte dokumenter fremlægges der finansplaner til støtte for det foreløbige budgetforslag. Disse planer, der om fornødent tilpasses i overensstemmelse med det vedtagne budget, danner grundlag for forvaltningen af de under det i artikel 87 omhandlede særlige kapitel opførte bevillinger.

2. Finansplanerne indeholder:

a) en første del, som omfatter bevillingerne til gennemførelse af alle delprogrammer inden for forskning og investering eller andre former for virksomhed herunder arbejde for fremmed regning, således som de er afsat under artiklerne og kontiene under det i artikel 87 omhandlede særlige kapitel. Kontoplanen for denne del opstilles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 89;

b) en anden del, som i form af samlekonti omfatter bevillingerne svarende til anvendelsen af midlerne til gennemførelse af delprogrammerne inden for forskning og investering og andre former for virksomhed. Disse gennemførelsesmidler kan være:

   — videnskabelige afdelinger,

   — almindelige hjælpefunktioner,

   — videnskabelige og tekniske hjælpefunktioner;

c) en tredje del, som omfatter kontiene vedrørende personaleudgifterne.

Til brug for forvaltningen kan underkontiene underinddeles i kategorier og rubrikker inden for finansplanernes tre dele.

3. Til hvert gennemførelsesmiddel svarer en samlekonto. Hver samlekonto samler de under de forskellige artikler og konti i første del afsatte bevillinger, specielt med henblik på anvendelsen af det tilsvarende gennemførelsesmiddel. Inden for samlekontiene og de i stk. 2, litra c), omhandlede konti inddeles bevillingerne efter deres art.

4. Konteringerne på kontiene vedrørende personaleudgifterne, må ikke overstige de beløb, der er fastsat hertil på den første del af finansplanen.

Konteringerne på samlekontien må ikke overstige de samlede bevillinger, der er opført under artiklerne og kontiene i den første del af finansplanerne. I tilfælde af overførsler eller afsættelse af beløb som følge af en ekstra indtægt fra tredjemand kan udgifterne dog forhøjes i samme omfang:

— for forpligtelser, inden for de refusionsbeløb, som er fastsat i kontrakter indgået med ordregivende tredjemand,

— for betalinger, inden for de konstaterede fordringer vedrørende disse refusionsbeløb.

5. Konteringerne på de konti, der viser personaleudgifterne, skal hver måned fordeles på finansplanernes første og anden del.

Konteringerne på samlekontiene skal hver måned fordeles på de i finansplanens første del opførte programmer inden for forskning og investering og andre former for virksomhed i forhold til disses andel i anvendelsen af gennemførelsesmidlerne.

Disse konteringer fremsendes til finansinspektøren til påtegning og derefter til regnskabsføreren.

Konteringerne på de i finansplanen første del opførte programmer inden for forskning og investering og andre former for virksomhed skal hver måned kon-

teres på budgettet under det i artikel 87 omhandlede særlige kapitels artikler og konti ved udstedelse af forpligtelsesforslag og betalingsordrer, som fremsendes til finansinspektøren til påtegning og derefter til regnskabsføreren.

6. Forvaltningskontoen bilægges et dokument, der viser resultaterne af de programmer, der konteres på hver samlekonto, samt dem, der konteres på kontiene for personaleudgifter.

Dette dokument viser opgørelsen over samlekontienes saldi.

Artikel 91

Det i artikel 87 nævnte særlige kapitel omfatter en forfaldsplan, der angiver forpligtelser og betalinger; den inddeles efter artikler og konti og viser for hver tranche det forudsete tempo for udnyttelsen af forpligtelsesbevillingerne og de tilsvarende betalingsbevillinger. Forfaldsplanen revideres hvert år.

Artikel 92

1. Er budgettet ved regnskabsårets begyndelse ikke vedtaget endeligt, afholdes udgifterne på følgende måde:

— der kan for hver artikel og konto i det i artikel 87 omhandlede særlige kapitel hver måned foretages udbetalinger med indtil en tolvtedel af de årlige overslag, der er fastsat for dette regnskabsår i den forfaldsplan for betalinger, der gælder for overslagene over forpligtelsesbevillinger;

— der kan indgås forpligtelser for indtil en fjerdedel af hver bevilling opført på forfaldsplanen over de anslåede forpligtelser for vedkommende regnskabsår, forhøjet med en tolvtedel for hver måned, der er gået, uden at grænsen for de i budgetforslaget eller, hvis et sådant ikke findes, i det foreløbige budgetforslag forudsete bevillinger dog må overskrides.

2. Hvis der ikke er fastsat forfaldsplaner for forpligtelse og betaling for det pågældende regnskabsår, kan der imidlertid foretages udbetalinger og indgås forpligtelser som nævnt i stk. 1 inden for rammerne af de på budgetforslaget eller, hvis et sådant ikke findes, på det foreløbige forslag for det pågældende regnskabsår opførte bevillinger, uden at denne foranstaltning dog må medføre, at der hver måned i alt:

— for så vidt angår udbetalinger, stilles bevillinger til Kommissionens rådighed, som overstiger en tolvtedel af de samlede bevillinger, der er opført på budgettet for det foregående regnskabsår;

— for så vidt angår forpligtelser, stilles bevillinger til Kommissionens rådighed, som overstiger en fjerdedel af de samlede bevillinger, der er opført på budgettet for det foregående år, forhøjet med en tolvtedel for hver forløben måned.

Arikel 93

1. Enhver beslutning om overførsel forelægges på forhånd finansinspektøren til påtegning; han bekræfter, at bevillingerne er disponible, samt at transaktionerne er korrekte og i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser.

2. Såfremt finansinspektøren imidlertid finder, at han ikke på forhånd kan fastslå virkningerne af disse overførsler på den finansielle ligevægt på finansplanens samlekonti, nøjes han med at afgive en udtalelse.

I dette tilfælde kan den anvisningsberettigede helt på eget ansvar og inden for grænserne af sine beføjelser foretage overførselen under forudsætning af, at han hver måned meddeler finansinspektøren alle nyttige oplysninger, ud fra hvilke de finansielle virkninger af de gennemførte overførsler kan fastslås.

Såfremt finansinspektøren ved hjælp af disse oplysninger fastslår, at der på en samlekonto er opstået en finansiel uligevægt, meddeler han den anvisningsberettigede dette.

3. Tilpasninger mellem kategorier inden for den konto, der udviser personaleudgifterne samt inden for samlekontienes særlige bevillinger meddeles finansinspektøren til underretning.

4. For at muliggøre de sidste opførelser på budgettet og med henblik på at opgøre saldiene på samlekontiene kan der foretages overførsler, endog efter udgangen af regnskabsåret.

Artikel 94

1. Til gennemførelse af artikel 21, kan artikler, konti og underkonti i det kapitel, der er omhandlet i artikel 87, ligestilles med henholdsvis afsnit, kapitler og artikler.

2. Uanset artikel 21, stk. 2, kan Kommissionen inden for de grænser og på de betingelser, som fastsættes ved budgettets endelige vedtagelse, foretage overførsler af bevillinger mellem artikler og mellem konti inden for det særlige kapitel, der er nævnt i artikel 87; disse artikler og konti angives derefter

udtrykkeligt, for så vidt de vedrører direkte aktioner, dog ikke i forbindelse med aktioner, der finansieres efter en særlig fordelingsnøgle.

3. Uanset artikel 21, stk. 5, gælder det i nævnte stykke omhandlede forbud mod overførsler ikke for de udgifter, der er inddelt efter deres art som omhandlet i artikel 89.

4. Uanset artikel 52, litra a), kan der for videnskabeligt og teknisk materiel samt for arbejdsydelser indgås underhåndsaftale, såfremt kontraktens beløb ikke overstiger 30 000 europæiske regningsenheder, med forbehold af de andre tilfælde, hvor underhåndsaftale er tilladt i henhold til artikel 52, litra b), c) og d), og med forbehold af den almindelige forpligtelse til så vidt muligt og ved alle passende forholdsregler at sætte de i forbindelse med den pågældende ydelse sandsynlige leverandører eller entreprenører i en konkurrencesituation.

5. Uanset artikel 54 gøres følgende aftaler og køb inden den anvisningsberettigedes beslutning til genstand for udtalelse fra et rådgivende udvalg for køb og aftaler, hvis sammensætning og arbejdsgang er fastlagt ved gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106:

a) aftaler af videnskabelig eller teknisk art til et beløb på over 150 000 europæiske regningsenheder og erhvervelse af fast ejendom;

b) aftaler om varer m.v. og materiel, der ikke er af videnskabelig eller teknisk art, til et beløb på over 30 000 europæiske regningsenheder;

c) aftaler om varer m.v. og materiel, der ikke er af videnskabelig eller teknisk art, til beløb på over 10 000 europæiske regningsenhder og på hvilke bestemmelserne i artikel 52, litra c), d) og e) finder anvendelse.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 60, stk. 1, kan videnskabeligt eller teknisk materiel sælges uden forudgående offentliggørelse, hvis den anvisningsberettigede efter udtalelse fra Det rådgivende udvalg for Køb og Aftaler træffer beslutning herom.

AFSNIT VIII

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR DEN EUROPÆISKE UDVIKLINGS- OG GARANTIFOND FOR LANDBRUGET, GARANTISEKTIONEN

Artikel 95

Dette afsnit finder anvendelse på udgifter, der fra den 1. januar 1971 finansieres over Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 96

For bevillingerne til Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, foretages samlede foreløbige forpligtelser svarende til de forskud, der skal betales til medlemsstaterne.

Kommissionens beslutninger, som i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 729/70 fastsætter disse forskudsbeløb, gælder som samlede foreløbige forpligtelser. Finansinspektørens påtegning skal alene fastslå, at disse forpligtelser svarer til de forskudsbeløb, som er besluttet af Kommissionen efter høring af EUGFL-komiteen, og at de holdes inden for rammerne af det totalbeløb, som er opført under Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen.

Artikel 97

1. De af de administrative organer afholdte udgifter i medfør af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 729/70 gøres til genstand for en forpligtelse pr. kapitel, artikel og konto såvel som for en betalingskontering efter gennemgang af de af medlemsstaterne fremsendte opgørelser i overensstemmelse med de i henhold til artikel 5, stk. 3, i nævnte forordning vedtagne gennemførelsesbestemmelser og efter påtegning af finansinspektøren.

Forpligtelsen indgås inden for en frist af to måneder efter modtagelsen af de af medlemsstaterne fremsendte opgørelser. Betalingskonteringen foretages principielt inden for samme frist.

Denne artikel anvendes med forbehold af den i artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 729/70 foreskrevne afslutning af regnskaberne.

2. De i denne artikel fastsatte forpligtelser fratrækkes de i artikel 96 omhandlede samlede foreløbige forpligtelser.

Artikel 98

Udgifterne opføres på regnskabet for et regnskabsår på grundlag af de indtil den 31. december foretagne udbetalinger af de i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 729/70 omhandlede administrative organer, for så vidt deres forpligtelse og deres anvisning måtte være forelagt regnskabsføreren senest den følgende 31. marts.

Artikel 99

De eventuelle forskelle mellem de på regnskaberne for et regnskabsår i medfør af artikel 98 opførte udgifter og de udgifter, som er godkendt af Kommissionen ved den i artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 729/70 omhandlede regnskabsafslutning, opføres som forøgede eller formindskede udgifter under det regnskabsår, hvor afslutningen finder sted.

Artikel 100

1. De bevillinger, hvorover der er disponeret under ét i overensstemmelse med artikel 96, men for hvilke der ikke inden 1. april i det følgende regnskabsår er indgået forpligtelse ifølge kontoplanen i overensstemmelse med artikel 97, bibeholdes med henblik på opførelse af de udgifter, der skal konteres det oprindelige regnskabsår.

2. De bevillinger, der overstiger ovennævnte udgifter, annulleres under det oprindelige regnskabsår.

Der indgås en samlet foreløbig forpligtelse svarende til dette beløb over det indeværende regnskabsårs bevillinger.

Artikel 101

1. Bevillinger, som er opført på ét udgiftskapitel, kan ikke anvendes under andre udgiftskapitler.

Dog kan Kommissionen senest en måned inden den 31. marts i det følgende regnskabsår foreslå Rådet overførsel af bevillinger mellem kapitler.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal inden for en frist på tre uger. Har det ikke truffet afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes overførselen af bevillingerne som godkendt.

Rådet underretter Europa-Parlamentet om disse overførsler.

2. Inden for hvert kapitel foretages overførsler mellem artikler ved beslutning af Kommissionen senest den 31. marts efter den i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70 omhandlede fremgangsmåde.

Kommissionen underretter budgetmyndigheden om disse overførsler.

AFSNIT IX

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR FØDEVAREHJÆLP

Artikel 102

Hvert enkelt fødevarehjælpeprogram skal så hurtigt som muligt gøres til genstand for et forpligtelsesforslag efter de i artikel 32—35 fastsatte fremgangsmåder.

Forskudene til medlemsstaterne skal afskrives samlet på de ovennævnte forpligtelser, uden at beløbet for disse forpligtelser kan overskrides.

For så vidt angår betalingskonteringen af udgifter afholdt af medlemsstaterne over de midler, som Kommissionen har stillet til deres rådighed i form af forskud, samt afslutningen af regnskaberne, finder artikel 97, 98 og 99 anvendelse.

Indtil den 31. marts i det følgende regnskabsår kan Kommissionen træffe beslutning om overførsler mellem artikler inden for kapitlet vedrørende fødevarehjælp.

AFSNIT X

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER

Artikel 103

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne finansforordning gælder følgende særlige bestemmelser for Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer.

2. Publikationskontorets bevillinger, som opføres under ét på en særlig budgetpost inden for budgetsektionen vedrørende Kommissionen, opføres i detaljer i et bilag til denne sektion. Bevillingerne på denne særlige budgetpost kan overføres på de i artikel 21 fastsatte betingelser.

Dette bilag er udformet som en oversigt over indtægter og udgifter, underopdelt som sektionerne i budgettet.

De i dette bilag opførte bevillinger dækker publikationskontorets samlede finansielle behov i forbindelse med dets arbejde for Fællesskabets institutioner, således som det er defineret i afgørelse af 16. januar 1969 om oprettelse af publikationskontoret (1). I løbet af regnskabsåret kan disse overslag om nødvendigt ændres af Styrelsesudvalget for publikationskontoret, der træffer beslutning om de overførsler inden for bilaget, som er blevet nødvendigt på grund af disse ændringer.

3. Anmærkningerne vedrørende den særlige budgetpost, hvorpå publikationskontorets samlede bevillinger er opført, viser på grundlag af de i stk. 5 fastsatte overslag over det analytiske regnskab et foreløbigt skøn over omkostningerne i forbindelse med publikationskontorets ydelser for hver af institutionerne.

Summen af disse omkostninger svarer til publikationskontorets samlede udgifter i oversigten over udgifter.

Til støtte for det foreløbige budgetforslag fremlægges der et dokument indeholdende de oplysninger, på grundlag af hvilke skønnet over fordelingen af ydelser mellem institutionerne er udarbejdet.

4. Hver institution opfører til underretning i sin sektion en proformabevilling svarende til overslaget over publikationskontorets ydelser for den i det pågældende regnskabsår.

5. Publikationskontoret opstiller over sine udgifter et analytisk regnskab, der gør det muligt at fastslå hver institutions andel af de leverede ydelser. Styrelsesudvalget vedtager de kriterier, hvorefter dette regnskab føres.

Publikationskontoret meddeler de pågældende institutioner dette analytiske regnskab.

6. På forslag af styrelsesudvalget giver Kommissionen — for de bevillinger, der er opført i bilaget vedrørende Publikationskontoret — kontorets direktør fuldmagt som anvisningsberettiget og fastsætter grænser og betingelser for denne fuldmagt.

Hver institution forbliver anvisningsberettiget for de udgifter, der er konteret bevillingerne til publikation af alle de arbejder, som ved kontorets mellemkomst udføres uden for dette. Nettoprovenuet fra salget af publikationerne anvendes på ny i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, af den institution, som har forfattet disse publikationer.

7. Finansinspektøren giver fuldmagt til en ansat, der skal føre kontrol med forpligtelser og betalingsanvisninger for publikationskontoret samt med dettes indtægter.

På forslag af kontorets styrelsesudvalg udnævner Kommissionen en underordnet regnskabsfører, der særligt skal påtage sig inkassering af indtægter og betaling af udgifter, når disse afholdes direkte af kontoret.

8. Til kontorets egne likviditetsbehov kan bank- eller postgirokonti oprettes i dets navn af Kommissionen, på forslag af styrelsesudvalget.

Der sker regelmæssigt indbetalinger på kontiene fra Kommissionen efter kontorets anmodning herom. Disse indbetalinger må ikke overstige de samlede bevillinger, der i Kommissionens budget er afsat til dette formål.

Den årlige kassesaldo afregnes ved regnskabsårets udgang mellem publikationskontoret og Kommissionen.

9. Publikationskontorets forvaltningsregnskab og status er integrerede dele af Fællesskabernes forvaltningsregnskab og status, der omhandles i artikel 73 og 76.

10. Publikationskontorets styrelsesudvalg fastlægger gennemførelsesbestemmelserne til ovenstående bestemmelser samt de særlige bestemmelser for betingelserne for salg af publikationer og den tilsvarende regnskabsførelse.

(1) EFT nr. L 13 af 18. 1. 1969, s. 19.

AFSNIT XI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 104

For så vidt angår de budgetspørgsmål, der hører under Europa-Parlamentets og Rådets kompetence, har disse ret til at forlange enhver oplysning og dokumentation.

Rådet kan i sit hverv assisteres af et udvalg oprettet under De faste repræsentanters Komité.

Artikel 105

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen underretter hver for sig så hurtigt som muligt Revisionsretten om alle deres beslutninger og vedtagelser til gennemførelse af artikel 3, artikel 6, stk. 3 og 8, og artikel 8, 14 og 21.

Udnævnelsen af anvisningsberettigede, finansinspektører, regnskabsførere og forskudsbestyrere, såvel som fuldmagter og udnævnelser i henhold til artikel 18, 19, 20 og 49 meddeles Revisionsretten.

Kommissionen gør Revisionretten bekendt med de i artikel 106 foreskrevne gennemførelsesbestemmelser. Desuden fremsender institutionerne de interne regler, de fastsætter på det finansielle område, til Revisionsretten.

Artikel 106

Kommissionen udarbejder i samråd med Forsamlingen og Rådet og efter udtalelse fra de andre institutioner gennemførelsesbestemmelserne til denne finansforordning.

Artikel 107

Europa-Parlamentet og Rådet tager hvert tredje år på grundlag af et forslag fra Kommissionen denne finansforordning op til fornyet behandling. Alle ændringer af denne forordning vedtages af Rådet efter anvendelse af samrådsproceduren, hvis Europa-Parlamentet udtrykker ønske herom.

Artikel 108

1. Ved afslutningen af regnskabsåret 1977 opstiller Kommissionen en oversigt over indbetalte beløb, der viser forskellen mellem det, medlemsstaterne faktisk har indbetalt og det, de skulle have indbetalt ifølge forvaltningsregnskabet i de pågældende regnskabsår. Derefter afregnes denne forskel.

Artikel 5, stk. 2, finder anvendelse på de indtægter, der hidrører fra egne indtægter, som er fastslået i november og december 1977; disse indtægter opføres på regnskabet for regnskabsåret 1978.

2. Bestemmelserne i denne finansforordning skal i overensstemmelse med de i traktaterne herom fastsatte fremgangsmåder tages op til fornyet behandling, efter at Revisionsretten har afgivet en udtalelse herom.

Der træffes alle nødvendige foranstaltninger til sikring af kontinuiteten i kontrollen efter udnævnelsen af Revisionsrettens medlemmer.

3. De bevillinger, for hvilke der er indgået forpligtelser, men som endnu ikke har ført til betalinger ved udgangen af regnskabsåret 1977, betragtes i medfør af artikel 6, stk. 1, litre c), som automatiske overførsler.

Bevillinger til Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, som er opført på budgettet for regnskabsåret 1976 og budgetterne for tidligere regnskabsår, overføres på følgende betingelser:

a) såfremt de svarer til endnu ikke afholdte betalinger i henhold til indgåede forpligtelser, overføres de automatisk over en femårig periode fra den 31. december i det regnskabsår, i hvilket forpligtelserne er indgået;

b) ved udløbet af denne periode kan Kommissionen inden den 1. maj forelægge Rådet og oversende Forsamlingen en liste over de bevillinger, der fortsat er indgået forpligtelser for, og for hvilke der med behørig begrundelse anmodes om overførsel. Der træffes afgørelse herom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, andet afsnit.

4. De bemyndigelser for Den europæiske Socialfond til indgåelse af forpligtelse, der er givet i budgettet for 1976 til afskrivning på transaktionerne for regnskabsåret 1978 på grundlag af artikel 104 i finansforordningen af 25. april 1973, forbliver gyldige i det regnskabsår, for hvilket de er givet, og beløbene for de bevillinger, der i henhold til disse bemyndigelser er anvendt som forpligtelser, lægges til forpligtelsesbevillingerne for det regnskabsår, for hvilket de er opført.

5. For så vidt angår Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, opføres de bevillinger, der er afsat til forbedring af landbrugsstrukturerne, som hidrører fra tidligere regnskabsår, og hvorover der ikke skal disponeres i

løbet af det pågældende regnskabsår, undtagelsesvis på en særlig måde under anmærkningerne til budgettet. De er ikke forbundet med indtægtsmæssig dækning i dette regnskabsår.

6. De forpligtelsesbevillinger, som er opført på budgetterne for 1976 og 1977 under Den europæiske Regionaludviklingsfond, og hvorover der ikke er disponeret ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er blevet opført på budgettet, forbliver disponible i de to følgende regnskabsår.

7. Vilkårene for anvendelsen af den europæiske regningsenhed på indtægter og udgifter fastlægges efter gennemførelsesbestemmelserne i artikel 106.

Artikel 109

Følgende forordninger ophæves:

— finansforordningen af 25. april 1973 om De europæiske Fællesskabers almindelige budget (1), samt finansforordningen af 18. marts 1975, hvorved den er ændret (2),

— alle andre bestemmelser, som er i modstrid med denne finansforordning.

Artikel 110

Denne finansforordning træder i kraft den 1. januar 1978.

Denne finansforordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1977.

På Rådets vegne
J. CHABERT
Formand

(1) EFT nr. L 116 af 1. 5. 1973, s. 1.
(2) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1975, s. 45.

BILAG

Den i artikel 89 i finansforordningen omhandlede kontoplan

OVERSIGT OVER UDGIFTER

KAPITEL	33	— FORSKNINGS- OG INVESTERINGSUDGIFTER
Artikel	330	— *Det fælles Forskningscenter: fællesprogram 1977—1980*
Konto	3300	Nuklear sikkerhed
	3301	Fremtidige energiformer
	3302	Miljø og ressourcer
	3303	Målinger, normer og referenceteknik
	3304	Støtte- og servicevirksomhed
	3309	Fuldførelse af aktioner, der er godkendt i tidligere programmer
Artikel	331	— *Det fælles Forskningscenter: supplerende programmer*
Konto	3310	Drift af HFR-reaktor (supplerende program)
	3311	Fuldførelse af aktioner, der er godkendt i tidligere programmer
Artikel	332	— *Det fælles Forskningscenter: driftsbevillinger til FFC i tilfælde af, at der ikke foreligger noget program*
Artikel	333	— *Det fælles Forskningscenter: andre former for virksomhed*
Konto	3330	ESSOR-reaktoranlægget og dertil knyttet personale stillet til rådighed for den italienske stat
	3331	Ydelser fra FFC til tredjemand efter anmodning og mod vederlag
	3332	Ydelser fra FFC til andre tjenestegrene end Kommissionen
	3333	Fysiske beskyttelsesforanstaltninger ved FFC's anlæg
Artikel 330—333 i alt		= Bevillinger til FFC i alt
Artikel	335 og 336	— *Indirekte aktion: fællesprogram*
Konto	3350	Undervisning og uddannelse
	3351	Fusion og plasmafysik (herunder JET-projektet)
	3352	Biologi og sundhedsbeskyttelse (strålingsbeskyttelse)
	3353	Referencematerialer og -metoder (BCR)
	3354	Miljø
	3355	Behandling af plutonium i letvandsreaktorer
	3356	Forvaltning og oplagring af radioaktivt affald
	3357	Forskning og udvikling på energiområdet
	3362	Langtidsprognoser
	3364	Prospektering og behandling af uranmalm
	3365	Genbrug af papir og pap
	3369	Fuldførelse af aktioner, der er godkendt i tidligere programmer
Artikel	337	— *Indirekte aktion: forskellige former for virksomhed og samordnede aktioner*
Konto	3370	Gennemførelse af Rådets resolution af 22. juli 1975 om teknologiske problemer i forbindelse med nuklear sikkerhed
	3371	Iværksættelse af samordnede aktioner
	3372	Personale, der venter på meddelelse om deres tjenestested
Artikel	338	— *Indirekte aktion: andre former for virksomhed*
Konto	3380	Personale ved BR2-reaktoren (Mol) stillet til rådighed for den belgiske stat
	3381	Forskningspersonale stillet til rådighed for anden tredjemand
	3388	Ydelser over den indirekte aktion til tredjemand efter anmodning og mod vederlag
Artikel 335—338 i alt		= Bevillinger til den indirekte aktion i alt
ARTIKEL 330—338 I ALT		= BEVILLINGER KAPITEL 33 I ALT

Inddeling efter udgifternes art

(artikel 89, stk. 2)

Underkonto	Tekst
1	Personaleudgifter
2	Administrative udgifter
3	Udgifter til teknisk drift
4	Investeringsudgifter
5	Kontraktmæssige udgifter
6	Diverse udgifter
9	Reserverede bevillinger